



LETO XXIX.
OKTOBER/
NOVEMBER
1980

TOKRAT je pred naročniki spet enkrat dvojna številka: oktober in november skupaj. Vsako leto si urednik privoščiti ta "privilegij", da je vsaj par tednov brez tiskarskih skrbi — pa četudi mora zato prej in potem malo pohiteti. A doslej je ta vsakoletna dvojna številka izšla malo debelejša, navadno za šestnajst strani. Letos sem moral prvič povečanje opustiti, da sem tako zmanjšal stroške letnega obračuna. Naročniki bodo menda že razumeli: boljše tako kakor pa zmanjšati število strani sleherne številke, ali pa spet dvigniti naročnino.

Kot vidim, ima večina naših evropskih revij v letniku samo deset izdaj: mesečnik enostavno ne izide v času počitnic, v mesecih juliju in pa avgustu. Za naše razmere mi to nekako ne gre, ker bi izpadla dva začetna meseca leta, saj so naše glavne počitnice v januarju. Je pa obenem ravno januar najnerodnejši mesec za tisk, ker je tiskarna tri tedne zaradi počitnic zaprta. Morda bi bilo res najboljše kar že prvo in drugo številko novega letnika združiti v eno, ker se januarska običajno tako zakasni. V prihodnjih počitnicah bo pa še počitniška kolonija na urednikovih ramah, kar bo tudi po svoje otežkočilo januarsko izdajo.

No, bomo videli, ko pride januar! Že zdaj sem sklenil, da "kausmašine" — kot je imenoval pokojni o. Bernard pisalni stroj — ne bom nosil s seboj v Mt. Elizo. Če se ne bom premislil. . .

— Urednik in upravnik



KNJIGE! KNJIGE! KNJIGE!

Poštnina v cenah knjig ni vključena!

UČBENIK SLOVENSKEGA JEZIKA, I. in II. DEL (SLOVENIAN LANGUAGE MANUAL, PART I. and PART II.) Cena I. dela \$7.-, II. dela \$8.50.

ANGLEŠKO-SLOVENSKI in SLOVENSKO-ANGLEŠKI SLOVAR v eni knjigi. Žepna izdaja. Cena \$8.- Nova pošiljka ravno dospela!

JADRO V VETRU (za II. razred), cena \$6.—; **ZLATA LADJA** (za III r.), cena \$6.—; **VRTILJAK** (za IV. r.), cena \$6.50; **ZEMLJA DOMAČA** (za V. r), cena \$6.50. — Te čitanke, bogate po vsebini in barvnih ilustracijah, uporabljajo slovenske osnovne šole v Trstu. Res vredna pomoč za priljubitev in izpopolnitev znanja slovenskega jezika tudi naši izseljenski mladini.

KUHARSKA UMETNOST AZIJE. Na 233 straneh, s številnimi kuharskimi recepti azijskih narodov in z več barvnimi slikami serviranja azijskih jedil. Zbrala Marinka Pečjak, izdano v Sloveniji. Cena \$13.60.

ŠKOF ROŽMAN, I., II. in III. knjiga. — Odlično delo dr. Jakoba Kolariča CM. in podprto s številnimi dokumenti. Cena vseh treh knjig \$40.- (Posamezne knjige: prva \$7.-, druga \$9.-, tretja \$28.-).

LJUDJE POD BIČEM (Odlična trilogija izpod peresa KARLA MAUSERJA iz življenja v Sloveniji med in po vojni.) — Cena vsem trem delom \$10.-

TRENUTKI MOLKA — Misli za vsak dan leta je napisal Franc Sodja CM. Knjiga je izšla v Argentini, stane vezana \$4.—, nevezana pa \$3.— in je vredna branja.

HOJA ZA KRISTUSOM (nesmrtni spisi Tomaža Kempčana v obliki molitvenika). Cena \$5.— vezani knjigi.

MATI, DOMOVINA, BOG (Pesmi Ludvika Ceglarja) — Cena \$2.-

POPOTNIKI (Najnovejši roman, ki je izšel v izseljenstvu, napisal Aleksej Goriški). 456 strani. — Cena \$10.-.

V ROGU LEŽIMO POBITI (napisal Tomaž Kovač, priča pokola tisočev v letu 1945) — cena dva dolarja.

TEHARJE SO TLAKOVANE Z NAŠO KRVJO (izjava prič o teharjskih dogodkih v letu 1945) — cena dva dolarja.

TABORIŠČNI ARHIV PRIČA — 1., 2., 3., in 4. zvezek (zbral dr. Filip Žakelj). Vsaka knjiga po štiri dolarje.

REVOLUCIJA V HOTEDRSICI (Siena Blažič) — Cena \$2.—

K SLIKI NA PLATNICAH:

Naša morska obala in eno njenih oken v svet — Piran.

misli

(THOUGHTS) Informativni mesečnik za versko in kulturno življenje Slovencev v Avstraliji • Ustanovljen leta 1952 • Izdajajo slovenski frančiškani • Urejuje in upravlja Fr. Basil A. Valentine, O.F.M., 19 A'Beckett Street, Kew, Victoria 3101 — Telefon: (03) 861 7787 • Naslov MISLI: P.O. Box 197, Kew, Vic. 3101 • Letna naročnina \$5.- se plačuje vnaprej (izven Avstralije \$8.-, letalsko s posebnim dogovorom) • Rokopisov ne vračamo. Dopisov brez podpisa uredništvo ne sprejema. • Stava: Polyprint (Vic.) Pty. Ltd., 1 Dods Street, Brunswick, Vic. 3056 - Tisk: Distinction Printing, 164 Victoria Street, Brunswick, Vic. 3065.

VSEBINA • Rožni venec — Po "Družini" — stran 289 • Ko se vračam . . . — pesem — Marjan Jakopič — stran 290 • Za zaščito slovenskega jezika — v Sloveniji — t. d. v argentinskem tisku — stran 291 • Matica naših pokojnih 1979/80 — stran 292 • Ob zadnji "zlati mrzlici" — Intervju s Cirilom Kovačičem na 3EA — stran 294 • Mraz ga je stisnil . . . — Zgodba naših dni — stran 297 • Ponovna zmaga zvezne vlade — S. C. — stran 298 • P. Bazilij tipka . . . — stran 299 • Izpod Triglava — stran 302 • V večnost potujemo . . . — stran 304 • Izpod sydneyskih stolpov — p. Valerijan — stran 306 • Jubilejna razstava v Elthamu — A.L.C. — stran 308 • Vozniki — povest-nadaljevanje 15 — F. Grivški — stran 310 • Naše nabirke — stran 310 • Poklican — Christa Peikert-Flaspöthler — stran 311 • Adelaidski odmevi — p. Janez — stran 313 • Z vseh vetrov — stran 314 • Kotiček naših mladih — stran 316 • Križem avstralske Slovenije — stran 317 • Temu se smejejo doma . . . — stran 320.

BOŽJE

misli
IN
ČLOVEŠKE

LETNIK 29 — 10/11
OKT./NOV. 1980



ROŽNI VENEC

NEKAKŠEN odpor proti rožnemu vencu dandanes ni nobena redkost. Zlasti mladi odklanjajo to ponavljajočo se molitev, čeprav jim ponavljanje ob kakšnih drugih priložnostih ne gre prav nič na živce. Nasprotno. Če bo fant stokrat slišal pohvalo, kako je "perfektno driblal" na zadnji medrazredni nogometni tekmi, in če bo najstnica od vseh strani poslušala enake komplimente za novo pričesko, se nobeden izmed njiju ne bo naveličal te enolične pesmi. Z rožnim vencem je drugače.

V rožnem vencu je strnjena zgodovina odrešenja. S pomočjo evangelija jo lahko brez težav položimo na ogrodje zdravamarij in očenašev. Rožni venec je široko odprta molitev, s katero lahko obhodimo ves svet z molitvenimi nameni za težave, ki ga še posebej tarejo. In če človek (načelno ali praktično) odklanja rožni venec, to navadno pomeni, da se noče soočiti z božjim odrešilnim načrtom in njegovo uresničitvijo v zgodovini. Boji se namreč, da bi ob zbrani molitvi rožnega venca kaj hitro ugotovil vse svoje opuščene dežele, zato beži v svet zaprtih oči, edino resnično stvarnost pa odkloni češ da je dolgočasna, neprimerna, nemoderna. . .

Kolesa zgodovine najbrž ne bomo nikoli mogli zavrteti nazaj in ga tudi nočemo. Pri tem mislimo na tiste idilične čase, ko je družina vsak večer skupno molila rožni venec, ko so očetu drsele skozi prste velike lesene jagode starega družinskega molka, ko je na koncu dodal še vrsto očenašev v različne namene, od pokojnih staršev in sorodnikov do očenaša za srečno smrt in srečno zadnjo uro. Tisti časi se gotovo ne bodo več vrnili. Pa tudi sicer se skupna molitev marsikje umika osebni preiščevalni molitvi ali tudi molitvenim srečanjem, kjer za rožni venec navadno ni prostora.

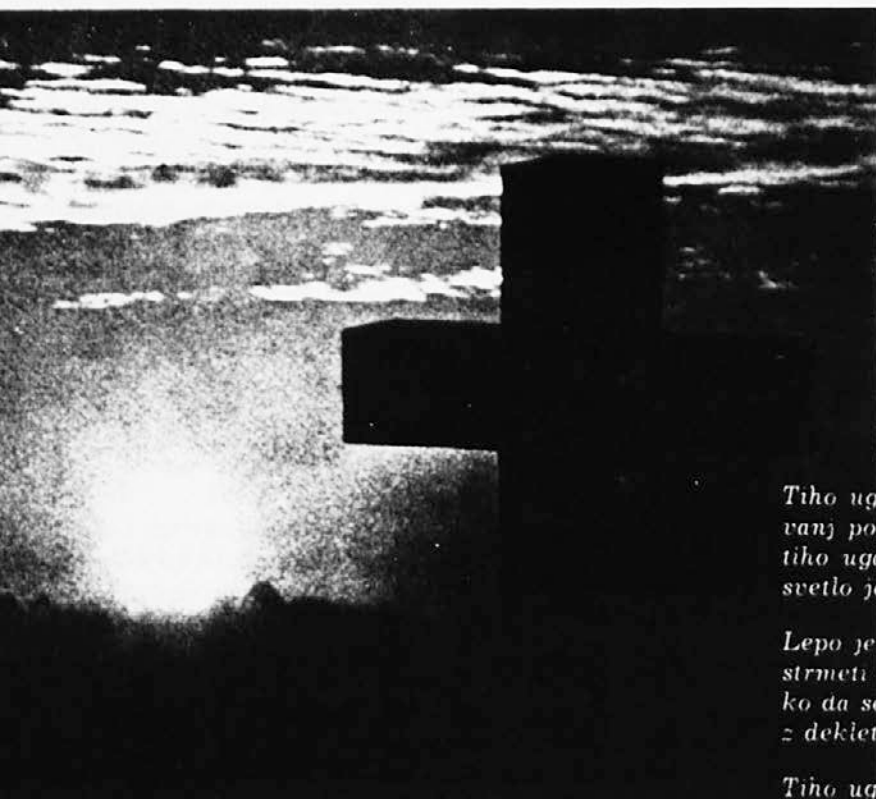
Vse to pa še ni razlog, da bi iz sporeda naših pogovorov z Bogom črtali rožni venec. V velikih besedah in izbrušenem slogu raznih bolj ali maj sodobnih molitev morda res najdemo zadoščenje ob lepoti izraza in oblike. Toda nikakor ne smemo zavreči preproste

STOP PRESS!

Tik pred tiskom te številke MISLI smo prejeli veselo vest, da je papež končno imenoval novega mariborskega škofa. Za naslednika pokojnega škofa dr. Maksimilijana Držečnika na Slomškovem škofijskem sedežu je bil izbran DR. FRANC KRAMBERGER. Novi škof je duhovnik mariborske škofije, rojen 7. oktobra 1936 pri Sv. Lenartu v Slov. goricah in posvečen leta 1960. Doktoriral je leta 1972 in deloval kot ravnatelj Slomškovega dijaškega semenišča v Mariboru. Iskrene čestitke z najboljšimi željami in našo molitvijo!

lepote bibličnih molitev in bibličnega premišljevanja rožnega venca. Tudi takrat, ko nam iz različnih razlogov vse odpove, ko nismo sposobni jasno misliti, ko nas bivanjski strah prižene na rob zavesti, bo rožni venec lahko drsel skozi prste in nam bodo iz globine zavesti vstale besede molitve, ki smo se jih naučili v najnežnejši mladosti. In če hranimo rožni venec le kot rezervo za najhujše čase, mar ga ne bi mogli uporabljati tudi v vsakdanjem življenju? Vsaj za trening.

Tem besedam, ki sem jih našel v "Družini", je težko kaj dodati. Zgovorno nas spomnijo ob mesecu oktobru in novembru, da je tudi modernemu človeku rožni venec še lahko blizu in pri srcu, v umiritev od dnevnega vrvenja in v tolažbo v težavah, ki se včasih tako nenadno zgrnejo na nas. Jagode molka nam bude toliko lepih spominov in nas morda prav zato najlepše povežejo z onostranstvom, z dragimi, ki so odšli pred nami. Pri tem nas tudi spomnijo, da jim sami neizbežno sledimo. Vse varnejše je romati proti večnosti z rožnim vencem, kot pa praznih rok. . .



Ko se vračam . . .

*Tiho ugaša svetli dan,
vanj potapljam svoje srce,
tiho ugaša sanjam stenj,
svetlo je moje srce.*

*Lepo je, lepo je odpreti oči
strmeti v naš svet pod nočjo,
ko da se vračam iz rodne vasi
z dekletom pod roko . . .*

*Tiho ugaša božji dan,
o, da bi jih še kaj bilo . . .
Zbogom sanje, zbogom, prijatelji
in sonce za Šmarno goro . . .*

Marjan Jakopič

Za zaščito slovenskega jezika — v Sloveniji

ZDOMSKI Slovenci-turisti, ki obiskujejo domovino iz kakršnegakoli razloga že, upravičenega ali manj upravičenega, tudi nepotrebne včasih, se vračajo med nas navdušeni nad lepoto pokrajine, z občudovanjem nad tehničnim napredkom tako v mestih kakor na deželi, z gnusom nad poraznim propadanjem mladine in družinskega življenja, pa potolaženi z rastočim upanjem na versko obnovo, ki vidno klije v cerkvah. Toda spet z žalostjo nad stvarnostjo, da te sprejemajo in odslavlja cariniki z neslovensko besedo in da ti nenehno od vsepovsod zveni v ušesa — glasneje in vsiljiveje kot tvoja domača beseda — srbski ali hrvaški jezik. In to že tako, da se že preveč sliši na ulicah in v javnih lokalih, trgovinah in potovalnih agencijah; da se vprašuješ, ali si prišel domov ali še vedno nisi doma.

Pripovedoval mi je tak turist: čakali so me domači, kmečki ljudje in po prihodu v Ljubljano smo zavili v restavracijo "boljše vrste", da me počaste kot "izgubljenega sina, ki se je vrnil k očetu". Govorili smo seveda po naše, se pravi: po dolensko. Natakarkar se ni dosti menil za nas, "drugovrstne ljudi", obletaval pa je na desno in levo mize in jim ponujal postrežbo v hrvaščini. Šele ko je natakarkar zvedel, da tu praznujejo tuja iz Amerike, je prišel k nam in blagovolil postreči, v hrvaščini seveda. In mi nismo protestirali, temveč smo se začeli prilagajati njegovemu jeziku, kakor smo ga pač nekateri znali iz časa vojaščine. Govorili smo tako spačeno jugoslovanščino, da me je hčerka, ki je slovensko dobro govorila — uspeh doma in slovenskih šol v Argentini — vprašala, v kakšnem jeziku govorimo. In šele tedaj se mi je zablislilo, da bi natakarkar moral govoriti, če že služi med nami, po naše. Saj se tudi slednji slovenski človek, ki ga je služba zanesla na jug, nauči njihovega jezika, kakor koli že. Natakarkar pa ni pokazal niti volje, da bi se on približal naši govorici, le mi smo mu s težavo dopovedovali svoje želje z **njegovo** v — Ljubljani.

In tako je bilo potem na vsakem koraku. Vedno sem naletel na primere, kako se je Slovenec trudil in pačil, da je dopovedal delavcu iz juga, kaj hoče: ta pa niti za piko ni odstopil od svoje govorice. In kaj je posledica take naše uslužnosti? Slovenščina, ki ni slovenščina.

In potem: desetisoči delavcev gredo na sezonsko delo v tujino. Ko jih od tam odslove, se naseljujejo doma z jezikom, ki spet ni slovenščina. Nov plevel na naši jezikovni njivi. In to gre v nedogled: otrok takih staršev nima več smisla za čistost jezika. In k temu pridejo še šolski sistemi sami: vedno manj pouka slovenščine; tehnična izobrazba zmanjšuje pomembnost jezika. Slovenski šolniki zborujejo in zborujejo, kako dvigniti slovensko "pismenost" v narodu in celo v inteligenci. . . Knjižna produkcija se dviga do zavidanja vrednih uspe-

V argentinskem
tisku objavil
t.d.



hov, toda ljudje ne bero več knjig, ne razumejo več razprav, pisanih — recimo — v kardeljevskem slogu. Ne znajo več pisati, ne brati in ne več govoriti. Radio, film, slikarice, časopisi itd., služijo raznarodovanju jezika, razvoju žurnalističnega "žargona", zmanjšujejo tudi narodno zavest. Le ne slovenskega šovinizma! Kako naj bo tudi drugače v času proletarskega internacionalizma, ko je delavska zavest visoko privzgojena nad narodno, katere srčika je in bo: ljubezen do slovenske govorice in nje uveljavljanje vsepovsod. Nje rast teži v samosvojskost, ne pa v stapljanje v nov "višji" jezik širšega proletarskega zajema.

Poznamo Leninovo in Stalinovo tezo o metamorfozi manjših jezikov v večjega, v nujnost odmiranja narodov v smislu višjih jezikovnih enot. Ali ni nekaj podobnega nekoč napisal tudi Kardelj?

Zato se ne čudimo: Kardelj sam je kot gost na kongresu italijanskih komunističnih partij govoril — srbsko, kar je bilo treba sproti prevajati. Prav tako bi bilo, če bi govoril slovenski. Toda s tem bi Kardelj poudaril svojo narodno zavest, postal bi "narodni šovinst", zdrsil bi s predpisane "ideološke linije". Zato sta Popit in Dolanc lani govorila srbsko v — Bohinju. Ni več važno, kako govoriš, važno je, kar poveš, to je — socialistična vsebina. In ta se izraža tako v vrhovih kakor tudi na cesti v jeziku, ki ni več slovenščina. Vdanost navzgor in ponižnost navzdol je bila narodna lastnost — kot menijo komunisti — nazadnjaških Slovencev prejšnjih dob. Toda kakor vemo, se je "narodnoosvobodilni boj" bil tudi za to, da "se spremeni slovenski narodni značaj": v tem primeru iz "slabega" v slabšega. Ni se pokazal "novi značaj" kot borec "kadar braniti je potrebno . . . čast jeziku svojemu!" Postal je iz pasivnega zdaj aktiven pokvarjevalec lastnega jezika, in to v taki meri, da je nekdo iz sedanjih vrst zmagovalnih kulturnikov začutil potrebo zavpiti v sedanje razmere v Sloveniji: **"Slovenščina umira! Rešimo jo!"**

Na ta "SOS!-klic" pred potapljanjem je opozoril letošnji tržaški Zaliv, ki je ponatisnil iz Prešernovega

koledarja za leto 1980 obupen klic Bojana Štiha, znanega gledališčnika: "Slovenščina umira . . . in nihče drugi kot mi sami smo uničevalci slovenščine in našega narodnega jezika in mi smo tudi odgovorni za njegovo bodočo usodo." Predlog za zdravilo: "Da bi rešili slovenščino pred izginitvijo, bomo najbrž morali radikalno spremeniti takorekoč vse naše dosedanje oblike in načine obnašanja naroda in posameznika." Torej klic za novo "spremembo narodnega značaja" kot svoj čas, toda tokrat — nazaj na narodno obrambo kor pred sto leti, ko je osmešeni Koseski bodril z junaškimi ditirambi: "Kdor ponižuje se sam, podlaga je tujčevi peti", in smatral kot pogoj za tak boj: "Jezik očistite peg!" Spoštovanje do jezika in njega nevklonjivost razmeram je poudaril svoj čas Prešeron ob ilirizmu in ga poudarja sedaj sodobni ustvarjavec trideset let po "osvoboditvi", predlagajoč zato rešitev: "ustanovitev Nacionalnega odbora za zaščito slovenskega jezika v okviru socialistične zveze", ki

bi naj policijsko nastopala s sankcijami proti vsem, ki bi slovenščino ukinjali". Tako naj bi, po našem, nastopala proti slovenskim voditeljem, ko bi v Sloveniji govorili v svoji spačeni srbščini, kakor proti takim natakarnjem, ki silijo Slovence v greh proti slovenščini; in proti Slovencem, ki se podajajo, tudi.

Je pa omenjeni okvir tisto, zaradi katerega dvomimo v uspeh, ker bi ne bila to "radikalna sprememba (sedanjega) narodnega značaja". Kajti: ali "socialistična" povezava ne izpeljuje nujnost odmiranja narodov in stapljanja jezikov v višje enote prav iz Marxa in Lenina in Kardelja? Iz učenja, katerega sedanje jezikovne razmere pri nas so bolj posledica uspeha, kakor pa zaviranja "nujnega" dialektičnega razvoja takega "procesa"?

Zato dvomimo v ta Štihov recept, dasi mu sicer priznavamo upravičenost in nujnost.



Ta nova imena
smo dodali naši
MATICI POKOJNIH

Spominjajmo se duš
v svojih molitvah!

ANTOŽAK (?) PEPCA

r. Colmanič

° ? — ? Prekmurje

† 6.10.79—Corio (G). Vic.

MARCIW JURKO

°20. 3.07—Sokoliki, Ukr.

†25.10.79—Kew (M). Vic.

VOLARIČ JOŽEF

°11. 9.24—Idrsko pri Kob.

† 4.11.79—Campsie (S). NSW

TINTA KRISTJAN

° 7.12.07—Kanal ob Soči

† 8.11.79—Wodonga, Vic.

KRNC STANISLAV

° 7. 5.31—Dobrava

(Škocjan pri N. mestu)

†22.11.79—Canberra, ACT

CANDIR PETER

°28. 9.55—Celje

†26.11.79—St. Kilda (M). Vic.

PLUT ADOLF

° ? (80 let) — ? Belokranjska

† 2.12.79—Brisbane, Qld.

REPAR MARJAN

°21. 5.52—Celje

† 7.12.79—Footscray (M). Vic.

GORJUP SLAVKO

° 7. 5.29—Kanalski vrh

†10.12.79—blizu Newcastle, NSW

SIROVATKA KAROLINA r. Kuk

°11. 5.1897— ?

†16.12.79—Claremont (H). Tas.

MERZEL VLADO

°21. 6.38—Krapina

†16.12.79—W. Footscray (M).
Vic.

VALENTAN IVAN

°30.11.24—Maribor

†18.12.79—W. Footscray (M).
Vic.

PEDA VIKTORIJA r. Česnik

°18.12.13—Ljubljana

†23.12.79—Brunswick (M). Vic.

STIBILJ PEPI

°22.11.09—Plače

†28.12.79—S. Caulfield (M). Vic.

PANČUR FRANC

°18. 7.12—Kamnik

† 7. 1.80—Beechworth, Vic.

VELIŠČEK LEOPOLD

°25.10.1899—Zapotok pri Kanalu

†8. 1. 80—Croydon (S). NSW

KREBS LEOPOLD

°17.10.41—Leš nad Prevaljami

†14. 1.80—blizu Kanive, Vic.

LUNDER FRANK

°20. 2.04—Dol. Podpoljane

pri Vel. Laščah
†24. 1.80—Perth, W.A.

SIMRAJH STEFAN

° ? (okoli 35 let) — Maribor

† ? 2.80— ? Tas.

PASTERK VID

°14. 6.36—Radelce pri Mar.

†12. 2.80—N. Sunshine (M). Vic.

STARRI ANTONIO

- ◊ ? (okoli 50 let) — Trst
 †15. 2.80—Pt. Lincoln, SA

POLAJNAR EDVARD

- ◊ 7.10.26—Tržič na Gor.
 †16. 2.80—Heidelberg (M), Vic.

GRILANC MIMI r. Čeligoj

- ◊11. 2.38—Stara Sušica
 †18. 2.80—Brisbane, Qld.

TOMAZIN KRISTINA r. Šephar

- ◊20. 2.16—Vinica
 †25. 2.80—Darlinghurst (S),
 NSW

LIKAR FRANČISKA r. Šajina

- ◊ ? (47 let) —
 † 5. 3.80—Adelaide, SA

SCHMERC JULIJANA r. ?

- ◊22.12.1899— ?
 †26. 3.80—Marlynton (M), Vic.

UKMAR MARIJA r. Dolenc

- ◊ 7. 7.03—Divača
 † 2. 4.80—Melbourne, Vic.

BRODNIK BARRY

- ◊ (17 let)—Dapto (W), NSW
 †25. 4.80—Wollongong, NSW

GRBEC VENCESLAV

- ◊10.10.20—Sv. Daniel na Krasu
 † 3. 5.80—Bozen, Italija

KORDEŠ FRANČ

- ◊25. 1.24—Lahovec pri Kranju
 †16. 5.80—Northcote (M), Vic.

MIEDA CANI ALEXANDER

- ◊11. 4.33—Prizren
 †21. 5.80—Melbourne, Vic.

NACHTIGAL ANICA r. Jelerčič

- ◊12. 7.12—Jakovice pri Sežani
 †21. 5.80—Seymour, Vic.

KORNHAUSER ANGELA

- r. Neumaier
 ◊20. 3.34—Traun, Avstrija
 †26. 5.80—Canley Vale (S),
 NSW

FINK TEREZIJA r. Kočevar

- ◊12.10.02—Sv. Križ pri Vipavi
 † 4. 6.80—Fitzroy (M), Vic.

JACKANIČ ANICA r. Sluga

- ◊12. 7.40—Artviže pri Sežani
 †23. 6.80—Brunswick (M), Vic.

IRGEL ANTON

- ◊21. 5.20—Maribor
 †25. 6.80—Fitzroy (M), Vic.

TEMISANOVIČ RATKO

- ◊10. 2.17—Majdenpek, Srbija
 †27. 6.80—Footscray (M), Vic.

KOS RUDOLF

- ◊ 6. 2.24—Rožinj
 †28. 6.80—Brisbane, Qld.

PREGELJ FRANČ

- ◊ 5. 4.19—Renče
 † 2. 7.80—Melbourne, Vic.

ŠTIH DRAGO

- ◊ ? (56 let)—okolica Rog. Slatine
 † 5. 7.80—Sydney, NSW

BARANOVSKI JOSEPH

- ◊19. 3.06—Poljska
 †10. 7.80—Westmead (S), NSW

MOLAN ANICA r. Kežman

- ◊ 8. 7.15—Slogonsko
 † 2. 8.80—Perth, WA

BRESKON DOROTHY

- ◊27. 9.54—Rietto, Italija
 †12. 8.80—Bass Hill (S), NSW

STRGAR PAVEL

- ◊12.10.38—Lenke (Kanal)
 † 3. 9.80—Parramatta (S), NSW

KAUČIČ JOŽE

- ◊16. 3.33—Zagorje na Pivki
 †14. 9.80—Footscray (M), Vic.

BILETIČ MARIJA r. Valenčič

- ◊11. 3.34—Podbežje (Podgrad)
 †15. 9.80—Lake Illawara (W),
 NSW

REHOLZ MARKO

- ◊ 2. 2.40—Mokronog
 †18. 9.80—Caulfield (M), Vic.

MOLAN VINKO

- ◊ 5. 5.14—Mali Obrež (Dobova)
 †23. 9.80—Perth, WA

SEVER STANISLAV

- ◊10. 9.25—Vrhpolje pri Vipavi
 †26. 9.80—Brisbane, Qld.

SLOKAR LEOPOLD

- ◊26.10.11—Sturje (Ajdoščina)
 †29. 9.80—Lidcombe (S), NSW

ODER KONRAD

- ◊24.10.34—Slov. Konjice
 † 2.10.80—Preston (M), Vic.

CAR MILKA r. Rozgaj

- ◊13.12.14—Sopči vrh
 † 6.10.80—Cabramatta (S), NSW

ZAKŠEK MARIJA r. Danjko

- ◊ 2. 7.29—Podlehnik pri Ptuj
 † 7.10.80—Melbourne, Vic.

BERENYI TIMOTHY

- ◊ 1. 5.33—Madžarska
 † 8.10.80—Kew (M), Vic.

**TA IMENA SE NISO V MATICI
MRTVIH:****FINK GOTFRID**

- ◊1895—Kranj
 † 5. 9.55—Preston (M), Vic.

BEZJAK IVAN

- * 12.7.29. — Zagreb
 † 19.9.75 — Geelong, Vic.

PODVINŠEK Gabrijel

- * 6.3.15 — ?
 † 14.1.76 — Geelong, Vic.

BRUNČIČ KARL

- ◊3. 3.55— ?
 † 9. 9.77—Wollongong, NSW

CAS IVAN

- ◊14. 3.36—Zagreb
 †23. 2.78—Kogarah (S), NSW

IVANČIČ ANTON

- ◊17. 7.32—Golac, Istra
 †12.12.79—Salisbury, SA



NAJ NJIHOVE DUŠE
 PO BOŽJEM USMILJENJU
 POČIVAJO V MIRU!

EUREKA!

WEATHER — Bureau City forecasts
cast Fine. Expecting 72, 75
Friday 18
Details, Page 75

633,435
Average daily sale

The Sun
NEWS-PICTORIAL
PHONE 63-0211 (Classified AD-0311)

HERE it is — Victoria's biggest gold nugget since 1906 weighing in at a massive 27.2 kg. "The Hand of Faith" was found 15 cm below the surface in the Wedderburn area and could be worth a glowing \$1 million.

SLOVENSKO
IME
OB
ZLATI
NAJDBI

OB ZADNJI "ZLATI MRZLICI"

\$1 million — it made them cry

Mystery Melbourne couple who unearthed the massive million-dollar "Hand of Faith" gold nugget sat down and threw up a few thanks to the Almighty... a friend

By BEN GARDNER



V ZAČETKU letošnjega oktobra je zlasti Melbourne zopet zagrabila "zlata mrzlica". Pa tudi iz drugih krajev Avstralije so se tisoči podali proti Wedderburnu, ki je 225 kilometrov severozapadno od Melbournu, da poskusijo ujeti srečo. Ta se je namreč nenadoma in zelo široko nasmehnila preprosti, globokoverni ter javnosti še zdaj neznani družini, ki je našla neverjetno velik kos zlata ("nugget" pravimo zlati kepi v angleščini) in ga poimenovala "Roka vere". Njegova teža je 27,2 kg (60 lb.), dolg je 46 cm, 18 cm širok in 10 cm visok. Vsekakor največja zlata najdba v Viktoriji v več kot stoletju. Res so leta 1906 blizu Tarnagulle izkopali "Pozejadona", ki je tehtal 29,6 kg, a je po očiščenju imel le 708 unč čistega zlata ter ga "Roka vere" prekaša za 12 unč. Lastniki se še niso odločili, kaj bodo storili, če zlato srečno prodajo. Po njih lastnih izjavah nikakor nečejo, da bi jim bogastvo kakor koli spremenilo dosedanja preprosti način življenja. V svoji vdanosti Bogu hočejo čakati, kakor pravijo, da jim bo On sam pokazal, kaj naj bo njih naslednji korak.

Kar je za nas Slovence pri tej najdbi zanimivo, je

dejstvo, da je z njo v zvezi prišlo v javnosti tudi slovensko ime. CIRIL KOVAČ (priimek je iz praktičnosti skrajšano iz KOVAČIČ) je naš naročnik, ki že delj časa tudi oglašuje v MISLIH kot prodajalec opalov in dragih kamnov, zlatnine in srebrnine. Rojak je tudi začetnik, urednik in izdajatelj res kvalitetne avstralske revije "Australian Gems and Crafts Magazine", ki jo zdaj nadaljuje pod imenom "Australian Gem & Treasure Hunter", obenem pa je tudi založnik (Gemcraft Publications Pty. Ltd.) knjig iz istega področja. (Mimogrede povedano: Ciril se ponaša tudi s tem, da je sorodnik Ivana Cankarja. Njegova stara mati z očetove strani je bila Cankarjeva rodna sestra.)

In kaj ima naš Ciril opraviti s to izredno najdbo zlata? Najditelji in lastniki zlate kepe so ga naprosili, da prevzame vso skrb prodaje. Tako je postal za javnost njih pooblaščen agent. Sam nam je povedal, da je bila dragocena kepa več dni in noči na njegovem domu pod posteljo, seveda dokler ni bila najdba objavljena. Zdaj je na varnem v ANZ-banki v Melbournu. Po teži je ob sedanjih cenah zlata vredna okrog 550.000 dolarjev, kot celota pa nosi za zbiratelje redkosti ceno enega milijona. Za nakup je več resnih interesentov, a — kot je omenil Ciril — več iz ZDA kot pa Avstralije.

Ciril je imel v ponedeljek 13. oktobra kaj zanimiv intervju na jutranji slovenski radijski oddaji. Ivo Leber ga je povabil v Studio 3EA in tu je za tisk prerejeni izveček njegune pogovora. — Urednik.

IVO: V soboto zvečer je Slovensko društvo Melbourne na lep način proslavilo 25-letnico svojega mesečnika VESTNIK. V okrašenih dvorani, ki je bila napolnjena do zadnjega kotička, so s kratkim kulturnim sporedom obujali spomine na tiste težke dni začetkov.

Med govorniki je bil tudi CIRIL KOVAČIČ, nekdanji urednik tega društvenega glasila in kaj pomembna osebnost zadnjih dni. — Cyril, bilo je pretekli teden, ko smo na vseh kanalih avstralske televizije videli tvojo sliko in veliko kepo zlata v tvojih rokah. Kaj praviš sam o tem?

CIRIL: Da, bila je kaj velika. Šestdeset funtov zlata — 720 unč — in po teži vredna nad pol milijona dolarjev. Na žalost zlato ni moje. Jaz ga samo prodajam za ljudi, ki so ga našli in so njegovi lastniki.

Pa se te je le dotaknilo. Mislim, da si z njim tudi ti vreden precej denarja.

No, nekaj bom že dobil od prodaje. — Zlato je največji kos, kar so ga našli v zadnjem stoletju v Avstraliji. In verjetno je danes tudi največji znani kos zlata, ki je še cel na svetu. Prav zaradi teh dejstev smo se odločili, da gremo z njim k premierju Viktorije, naj on oznaní izredno najdbo. Mr. Dick Hamer je 8. oktobra poklical televizijo in radijske ter časopisne poročevalce, da je javnosti razglasil novico. — Zlato kepo so našli v Wedderburnu, ki leži v takoimenovanem "zlatem trikotniku" (koti tega trikotnika so kraji Bendigo — Wedderburn — Dunolly), kjer so našli že veliko zlata. Gotovo ste brali novice čez teden, da je bilo tam zadnje dni okrog štiri do pet tisoč ljudi, ki so poskušali srečo.

Pa so tudi našli kaj zlata?

Tam se vedno lahko najde majhne količine zlate rude: kake pol unče ali unčo. Velik kos pa bolj težko. (V letošnjem juliju pa se je trem šolarjem le posrečilo najti v Beggary Hill-u 85-unč teski "nugget".)

Kako daleč pod zemljo pa je bila vaša zlata kepa?

Samo šest inč.

... petnajst centimetrov?

Da, nekaj takega.

Kako pa so jo našli?

Z detektorjem. Metal-detektor danes že vsakdo pozna.

In ko so začeli kopati, je iglica na detektorju začela skakati . . .

Ne. Detektor daje glasove. Glas detektorja se je nad zlatom spremenil in iskalce opozoril, kje naj začno kopati. Ko so prišli približno šest inč (petnajst centimetrov) globoko, so zagledali šilasti vrh tega velikega kosa zlata. Sprva so računali, da bo morda le kakih 12 unč teže in v veselju mislili, da je to "veliko". Pa so kopali okrog njega globlje in globlje ter morali skoraj pol metra v tla. Zlato je bilo v zemlji vertikalno.

Izgleda kot da bi mogoče padlo z neba . . .

To pa ne bo držalo.

In v tem kraju, si omenil, so že prej našli veliko zlata?

Da, tam je bilo na tisoče in tisoče iskancev zlata že pred 150 leti. To je eden najbolj znanih mest v Avstraliji, kjer so našli zlato rudo.

Kako pa so tistikrat stikali za zlatom?

Gotovo ne z metal-detektorji. Takrat so samo kopali na debelo in gotovo z velikimi žulji na rokah.

Ti kraji v takoimenovanem "zlatem trikotniku" imajo še zdaj veliko zlata?

Prav gotovo, kot sem že prej omenil. A če hoče kdo Slovencev tja za zlatom, mora paziti, da ne gre na zemljo, ki je zasebna lastnina. Ostati mora na državni zemlji in imeti mora dovoljenje — "Miners Licence".

Kako pa dobiš to dovoljenje?

Za par dolarjev na državnem rudarskem oddelku (Department of Mines), ki je v Melbournu na Russell Street-u. Za to ni nobenih neprilik.

In potem lahko koplješ . . .

Kot omenjeno: na državni zemlji — "Crown Land" ji pravimo. Ne pa seveda na zasebni posesti.



Premier Hamer
in naš Cyril merita zlato kepo

In kar koli najdeš, je potem tvoje?

Da, kar najdeš na državni zemlji, je tvoja last. Na zlato najdbo tudi ni treba plačati nobenega davka.

To je zanimivo. Kdor koli je torej našel tale zlati "nugget" in ga bo prodal ter mu bo prinesel — kakor upaš — do enega milijona dohodka, na to ne bo plačal nobenega davka?

Prav nobenega. Tako je pred kakim štirimis leti, ko je bila vrednost zlata samo okrog 40 dolarjev na unčo, odločila država. Hotela je imeti več zlata in je zato s tem zakonom spodbujala iskalce zlate rude. Ta zakon je še v veljavi.

In bo tako ostalo?

Tega pa ne vem. Če bi naložili na najdeno zlato davek, bi se večini ne izplačalo iskati.

Vsem nam se je dobro zdelo, da so ravno tebe, Ciril, kazali s tem zlatom na televiziji in po časopisih. Pa še ob premierju in iz njegovih uradov. Kaj pa je Mr. Hamer rekel o najdbi?

Bil je zelo presenečen, da so nekaj takega našli ravno v Viktoriji. Izrazil je zanimanje, da bi "nugget" odkupila viktorijska vlada, a dodal, da za nakup žal trenutno ni na razpolago potrebne denarja.

Ker govorimo o zlatu, bi rad poslušalce na nekaj opozoril: koliko je namreč ena unča. Mnogi ljudje najbrž tega ne vedo. To je teža 28,5 grama, pri zlatu nekako polna kuhinjska žlica, ali ne?

Da, nekaj takega.

In še tole: ko govorimo o zlatu, govorimo o karatih. Povej nam no, Ciril, kaj je prav za prav karat zlata?

Vrednost zlata se meri v karatih, kar pe nima nič opraviti z njegovo težo. Čisto zlato je 24-karatno — to je mednarodno priznana mera. Samo osemnajst delov zlata je na primer v 18-karatnem zlatu, ostali deli pa so druge dodane kovine.

Kaj pa na primer?

Baker, nikelj, platina, kar koli pač . . . Čisto, 24-karatno zlato je namreč zelo mehko in se kot tako domala ne more uporabljati za nakit. Z dodatkom drugih kovin ga napravimo tršega.

Koliko karatno zlato je danes najbolj splošno?

Ker je cena zlata zdaj zelo visoka — trenutno kar 550 dolarjev za unčo — danes največ uporabljamo 9-karatno zlato. Le za izredno pomembne okraske, za poročne prstane na primer, uporabljamo 18-karatno zlato.

Kot sem poučen, v Italiji in Evropi nasploh uporabljajo največ 18-karatno zlato. Zlasti Italija je znana po zlatarski umetnosti, ali ne?

Da, italijanski zlatarji imajo že stoletja in stoletja svoje tradicije. So prvovrstni umetniki za najboljše veržice in okraske v zlatu in srebru.

Odkod pa tja dobivajo oz. so dobivali zlato?

Večina zlata pride iz Južne Afrike, ki ima v svojih rokah okrog osemdeset odstotkov svetovne proizvodnje.

Kako pa se s tem meri Avstralija?

Avstralija zadnje čase kar precej, največ seveda na zahodu in v naši Viktoriji.

Mimogrede sem se nekaj spomnil, Ciril. Čital sem in videl na televiziji, da so tudi v Avstraliji začeli iskati in so že tudi našli diamante.

Da, to se je zgodilo zadnje dve leti, morda tri. V projekt so vložili veliko denarja. V Severni in Zapadni Avstraliji so jih baje našli že precej. Prav za prav so diamante našli že v vsaki avstralski državi, a šele zdaj so jih začeli zlasti v Severni Avstraliji komercialno izrabljati.

Ali bi vedel povedati, kako je z diamanti, kdo je na tem polju najboljši na svetu?

Diamante nadzira posebna močna organizacija, ki se imenuje "De Beers" in ima svoj sedež v Londonu. Ta ima v rokah diamantni svetovni trg in je lastnica velikih diamantnih rudnikov v Južni Afriki. Največ diamantov najdejo prav v tej južnoafriški deželi.

Južna Afrika mora biti zelo bogata dežela.

Da, bogata. In tam je tudi delovna sila še zelo poceni.

Kakšna pa je mera za diamante?

Tudi diamante merijo po karatih. Ampak diamantni karat je čisto nekaj drugega kot pa zlati karat. Diamantni karat je mednarodna mera njegove teže: v enem gramu je pet karatov.

Stavlja se mi tudi vprašanje, zakaj je ravno zlato podlaga svetovnega gospodarstva, zakaj niso za to upoštevali kake druge kovine?

Zlato je pač najbolj žlahtna kovina in je vedno za tako veljalo. Tisoče in tisoče let človeške zgodovine. In pri vseh emitacijah nikomur še ni uspelo, da bi zlato napravil umetno. Zato se vsako državno gospodarstvo meri po tem, koliko zlate podlage ima država.

Za konec pa še nekaj vprašanj o tebi, Ciril. Kdaj pa si prišel v Avstralijo?

Leta 1956.

Torej približno pred 24-imi leti. In kako si

prišel do tega, da si pričel trgovati z zlatom in minerali?

Zanimanje za avstralsko zgodovino, katere važen del je tudi rudarstvo, me je spravilo na to pot. In rad sem hodil ven v avstralski buš, iskal sem različne kamne, stikal za zlatom . . . Bil sem tudi na opalih v Andamooki in Coober Pedyju.

O, tudi opale si kopal?

Da, malo časa in ne preveč uspešno.

Precej težko delo, kajne?

Da, vroče je bilo tam, a zanimivo. — Tako me je moje zanimanje pripeljalo pred petnajstimi leti do tega, da sem v Melbournu odprl trgovino z dragimi kamni in minerali . . .

Tudi opali?

Da, te največ izvažamo v Ameriko, kjer imam zveze z različnimi agenti.

Če smem vprašati, ali prodaš tudi dosti zlata?

Seveda. Trenutno največ. Zlatino izdelujemo za prodajo tudi po lastnih načrtih.

Če pridem nazaj k "nuggetu" — nimaš z njegovo lastnino res prav nobene zveze?

Kot sem že povedal: jaz ga samo prodajam in sem pooblaščen agent za ljudi, ki so ga našli.

Nimaš morda pri tej veliki kepi zlata kakih delnic — kakih sto ali dvesto tisoč? . . .

Ne. Dobil pa bom za svoje delo kako majhno nagrado.

Majhno nagrado, praviš? — Torej, Ciril, za konec ti želim vse najboljše, srečo pri iskanju in prodaji zlata ter upam, da se bomo še srečali. Ampak, ko boš dobil tisto "majhno nagrado", nas boš pa povabil, da jo zalijemo, kajne?

To pa že obljubim. In hvala lepa!



Mraz ga je stisnil . . .

UMRL je starček. Sosega ga je našla zjutraj otrpela pod preperelo odejo in skodelica z vročim čajem ji je drhtela v rokah.

"Sosed! Sosed!" je klicala ženska, da bi pregnala tesnobo, ki jo je stiskala v prsih ob pogledu na mrliča.

Pred hišo samotarja so se zbrali ljudje.

"Mraz ga je stisnil," je dejal mož s črno kučmo na glavi. Vprašujoče je meril prepadene obraze vaščanov.

Ženska s skodelico v roki je pretrgala molk.

"Sinoči sem ga obiskala, pa me je prosil, naj sporočim sinu, da ga hudo pesti prehlad. Zares nisem vedela, da je tako hudo," je kot v opravičilo dejala sosedka.

Kmalu sta prišla preiskovalec in zdravnik. Nista izgubljala veliko časa, zakaj zdravnik je po kratkem ogledu mrliča in po pogovoru z vaščani brez oklevanja napisal uradno poročilo.

"Revež je štirinajst dni bolehal v neogrevanem stanovanju," je rekel zdravnik in pristavil:

"Začelo se je z gripo in - ker ga ni nihče oskrboval - ga je pobrala pljučnica. S pravočasno pomočjo zdravnika bi ostal pri življenju..."

Starčkovo truplo so proti večeru odpeljali v mrtvašnico. Pogrebni voz je neslišno drsel v prvem mraku po zasneženi cesti mimo razsvetljenih oken, izza katerih je dihala prijetna domačnost. Krik in vik med vreščanjem harmonike v vaški gostilni pa je opozarjal na bližnje noveletne praznike.

Sina novica o očetovi smrti ni dosegla pravočasno, zato med pogrebci ni bilo svojcev. Kot edini dedič pa se bo zagotovo odzval vabilu sodišča na zapuščinsko razpravo...

Sicer pa bodo po nekaj dneh črtali na občini seznama socialnih oskrbovancev tudi tega osamljenega starca, ki ga je zlomila bolezen zaradi zapuščenosti in neurejenega življenja. Stisnil ga je mraz...

Mraz - resnični mraz ali bolj mraz v srcih ljudi? Kdo bo nekoč dajal odgovor za to tiho smrt?

Ponovna zmaga zvezne vlade

S.C.

NA VOLITVAH 18. oktobra je zopet zmagala zvezna vladna koalicija in tako je laburistična stranka v petih letih trikrat izgubila volitve.

V volitvah v poslansko zbornico je laburistični stranki uspelo znižati število vladnih poslancev, vendar ima vlada še vedno 23 poslancev več. Opozicija je volitve izgubila in ne bo imela nobenega vpliva na vladno politiko.

Vlada je v senatu izgubila svojo večino, vendar je sklepati, da v kombinaciji z neodvisnim senatorjem in demokrati ne more imeti težav z laburistično opozicijo (do konca oktobra še ni bilo zaključeno preferenčno preštevanje volilnih glasov in lahko vsaka stranka še pridobi). Pričakovati pa je, da bodo demokratični senatorji manevrirali tako, da vlada ne bo dobila odobrenih zakonov brez daljših debat, pa tudi kakšne spremembe si bodo lahko izgovorili v svoj prid. Glasovali bodo z opozicijo samo, če bi liberalna koalicija skušala zmanjšati oblast senata.

Spodnja tabela kaže položaj v zveznem parlamentu:

	Volitve	
	leta 1978	leta 1980
Poslanska zbornica		
Lib. stranka/NCP	86	74
ALP	38	51
Skupaj	124	125
Senat		
Lib. stranka/NCP	35	30
ALP	26	26
Demokrati	2	4
Neodvisni	1	1
Neodločeno		3
Skupaj	64	64

Vladna koalicija je zmagala, ker je uspela prepričati svoje volilce, da je njena gospodarska politika boljša od opozicije. Da je obdržala inflacijo na nizki stopnji (okoli 10%), je izdala gospodarske ukrepe za omejevanje izdatkov in štednjo na vseh področjih administracije in socialnih uslug. Brani se zvišanja plač brez zvišanja produktivnosti dela in podobno. Tako vzdržuje vrednost dolarja, ki naj bi vrnil zaupanje v gospodarsko aktivnost. Ta povečana aktivnost bo počasi znižala brezposelnost, ki je sedaj okoli 6%. Močni dolar bo privabil mednarodne investitorje z velikim kapitalom, ki ga sama Avstralija ne zmora, seveda z udeležbo na dobrem dobičku.

Opozicija je izgubila, čeprav je obljubljala večjo socialno podporo potrebnim, znižanje davka, uvedbo dav-

ka na premoženje, izboljšanje bolniškega zavarovanja in podobno. Denar bi dobili iz raznih fondov, ki ne bi povzročili povečano inflacijo. Niso uspeli dovolj prepričati ljudi o zmožnosti izvedbe svojega volilnega programa. Novost uvedbe "trojke" v resnici pove, da nimajo močnega voditelja. Dokler takega ne najdejo, kot so bili Chifley ali Whitlam, nimajo pravih izgledov, da pridejo na vlado. Le dober voditelj jo lahko pretvori v močno stranko, saj drugače je podobna bolj gibljiva.

Zmaga liberalcev verjetno leži tudi v alternativni filozofije stranke, zaveznitva z ZDA, izvozom strateških surovin, udeležbe inozemskega kapitala na investicijah.

Laburisti predlagajo drugačne rešitve, mnogokrat drugačne kot se prakticira v ZDA, Evropi ali celo v komunističnih državah. Taka svojevrstnost ne vliva zaupanja, ko odvisnost Avstralije od ostalega sveta postaja vedno večja.

Demokrati so pridobili v senatu, a sčasoma jih bo doletela ista usoda kot vsake druge frakcije v preteklosti. Primer DLP zgovorno govori. DLP se je odcepila od laburistične stranke in je potem dolga leta odločevala v senatu, navadno v korist liberalne stranke. Po petnajstih letih je izginila kot politična sila. Struktura avstralskega političnega sistema daje prednost obema glavnima strankama. Manjšinske stranke sčasoma izgubijo na pomenu, ker ne morejo dobro uveljaviti svojega volilnega programa — kljub temu, da odločajo za ali proti med glavnimi strankami, a si lahko izgovorijo samo manjše ugodnosti v svojo korist.

Volilna kampanja je potekala v napovedovanju zmage laburistične stranke. V tem je sodelovala večina takojimenovanih volitvenih "ekspertov", časopisnih komentatorjev. Napovedi štirih glavnih podjetij za ugotavljanje javnih mnenj postajajo kar smešne, ker zgodijo se prav narobe kot napovedujejo. Tako si sami sebi dajejo sumljivo spričevalo.

Volitve so tudi pokazale, da novonaseljenci glasujejo za avstralske politične stranke po osebni presoji. Fraser in Hayden sta imela volilne nagovore tudi na sestankih z naseljenci, a nikjer ni bilo znaka o važnosti etničnih skupin pred drugimi. To je razlagati s politično integracijo.

V zveznem senatu je že nekaj let samo eden senator, ki je bil rojen v Evropi in to je naš rojak senator Miša Lajovic, ki ne zataji svojega imena in ne porekla.

Letos je bil izvoljen v poslansko zbornico laburistični poslanec Lewis Kent iz Melbourne, po orientaciji skrajni levičar. Po poklicu železničarski postajenačelnik. Po narodnosti je Madžar iz Vojvodine in bivši jugoslovanski državljani, ki je po prihodu zamenjal ime in priimek. Pred par leti je bil med soustanovitelji Australian-Yugoslav Welfare Society v Fitzroyu in je znan kot njen predsednik, ki jo zastopa po etničnih zborovanjih.

Novoizvoljeni parlament bo pričel z zasedanjem enkrat v novembru. Fraser bo imenoval novo vlado z nekaj resornimi spremembami. V etničnih krogih je veliko zanimanje, kdo bo novi minister za telekomunikacije, ki odloča glede etnične radia in televizije.

P. BASIL tipka...

Fr. Basil Valentin O.F.M.,
Baraga House,
19 A'Beckett St., Kew Vic., 3101
Tel.: 861-8118 in 861-7787

Slovenske sestre — frančiškanke
Brezmadežne, Slomšek House
4 Cameron Court, Kew, Vic., 3101
Tel.: 861-9874

7. novembra 1980 ●

• Letošnji DAN OSTARELIH je na nedeljo 21. septembra potekel v istem domačem vzdušju kot pretekla leta. Upokojenci so bili središče naših misli tako v cerkvi pri bogoslužju kot kasneje v dvorani, kjer so preživeli prijetno popoldne. Kar lepo število se jih je zbralo, četudi sem pogrešal mnogo zgubljenih obrazov in za mnoge izmed njih vem, da bi radi prišli. Ne upajo si priti na svojo roko oz. koga drugega prositi za prevoz, če njih mladi žal nimajo čuta, da bi jim vsaj ta dan v letu pripravili veselje . . .

Tokrat je bila med svojimi starimi znankami tudi s. Ksaverija iz Sydneya, ki je med mašo obnovila svoje zlate redovne obljube. Vsi smo dobili tudi spominske podobice. V dvorani pa je poleg poklona Društva sv. Eme za svoje slavje dobila veliko in lepo jubilejno torto, ki so jo bili deležni vsi zbrani ostareli.

Naj se tu zahvalim mami Baragovega doma, s. Emi, za pripravo kosila, ostalim in članicam Društva sv. Eme pa za druge dobrote in postrežbo. Enako prirediteljem odrskega sporeda za naše ostarele pred kosilom: poleg naših

mladincev (folklorna skupina in "Glasniki") je nastopila zelo sproščeno odrasla folklorna skupina društva "Planice", otroci šole istega društva pa so upokojencem prikazali v nekaj kratkih a pestrih prizorih zgodbo Sneguljčice. Pevski zbor iz Geelonga je ostarele in nas vse razveselil z nekaj pesmi. Med odmorom sta zapeli kakor lani tudi letos sestri upokojenki Kati Hartner in Anica Kuri, naša znana vedno mlada Marcela Bole pa je recitirala eno svojih pesmi. Po dobrem kosilu je popoldne ob namiznih dobrotah, karmljanju in smehu in petju ter igranju tombole kar prehitro minilo.

• Tudi WALKATHON, ki je v glavnem mladinska prireditev na Dan ostarelih popoldne, je kljub manjši udeležbi zelo lepo uspel. Isto geslo kakor vsa leta doslej ("Mladina spoštuje stare!") je zbralo nekaj nad petdeset hodačev, ki so prej seveda nabirali sponzorje za svoje kilometre (Letošnja pot je bila ista: skoraj dvanajst kilometrov dolga, od našega središča po ovinkastem bulvar-

Slike kažejo našo zlato jubilatko s. Ksaverijo in nekaj ostarelih rojakov, zbranih pri nas na DAN OSTARELIH. Vseh po fotograf žal ni mogel zajeti.



ju ob reki Yarri nazaj do naše cerkve. Trije računarji (Marko Zitterschlager, Stanko Penca in Florjan Škraba) so v času hoje z računalniki komaj končali s končnim rezultatom na polah posameznih hodačev in skupno vsoto Walkathona.

Walkathon je letos poklonil Skladu našega bodočega Doma počitka \$4,359.87 - nič dosti manj od lanskega uspeha, četudi jih je manj hodilo. Ob podeljevanju nagrad je bila sicer oznanjena manjša vsota (\$4,242.46), a pri Walkathonu se za točen rezultat ne ve do takrat, ko ves denar zares pride skupaj. Celotna zgornja vsota se lahko še zviša ali zniža za kak dolar.

Kot najboljši nabirači so med mladinci letos dobili nagrade tile trije: Prvo nagrado (radio z elektronsko uro) je prejela Majda Špacapan (nabrala \$430.77), drugo (pripravo za iskanje zlata) je dobil Rajko Jager iz Geelonga (nabral \$310.-), tretjo (TV-slušalke) pa Marjan Lončar z nabrano vsoto \$211.30.

Rad bi se oprostil za neljubo pomoto, da smo gospo Pavlino Pahor najprej oklicali kot drugo zmagovalko med mladino, kamor pa kot odrasla ne spada in ni mogla prejeto nagrade. Bila pa je s svojo lepo vsoto (\$366.12) druga med odraslimi (nad 25 let starosti), med katerimi je prvo mesto in nagrado (digitalno uro budilko) za nabrano vsoto \$434.40 prejela sestra Maksimiljana.

Mali nagradni spominček so dobili tudi vsi, ki so nabrali več kot petdeset dolarjev, posebno nagrado (stensko sliko) pa kot običajno tudi najmlajši hodač, to leto štiri-letni Simon Žele.

IT'S
IN
EVERY
SLOVENIAN

VABILO

staršem, študentom in prijateljem
slovenskega pouka!

Mnogi študenti in učitelji so želeli, da zaključek letošnjega šolskega leta proslavijo s piknikom vsi, ki obiskujejo pouk slovenščine v Saturday School of Modern Languages — Box Hill HS, Maribyrnong HS in University HS.

Datum: Nedelja dne 30. novembra letos, od 11.30 ure dopoldne dalje.

Kraj: Prostor za piknike ob reki Yarri, YARRA BEND (poiščite Boathouse!)

To razvedrilno srečanje bo po splošni želji takorekoč sredi mesta in vsem najprikladnejši kraj. Vabljeni so vsi študenti in starši s celo družino, pa tudi oni, ki se zanimajo za slovenski pouk. S srečanjem bo dana obenem priložnost, da se lahko pogovorimo o šolskih vprašanjih.

Za parkiranje odrejenega prostora je dovolj.
Okrepčilo in hrano prinesite s seboj!

Za STAV-odbore
Aleksandra L. Ceferin

Ga. Pavlina Pahor se posebej zahvaljuje gospe Stibil, ki jo je sponzorirala pri hoji in med svojimi "snežniškimi" prijatelji na Mt. Buller nabrala za njene kilometre vsoto deset dolarjev. Priporoča se tudi za drugo leto, saj pravi, da bo najbrž še hodila.

• Krste je naša knjiga zapisala tokrat tri: Dne 13. septembra so iz Glen Waverley prinesli **Antona Petra**, novega člana družine Petra **Tomšiča** in Nadje r. Ličen. — Ostala dva krsta sta bila 20. septembra: **Pavel** je sinko družine Vinka **Vajda** in Kristine r. Levstik (East Doncaster), **David Štefan** pa novi prirastek družine Ivana **Vukašinec** in Angele r. Spoljarič (West Heidelberg). — Naj dodam še krst, ki je bil naslednji dan (21. sept.) na deželi, v farni cerkvi sv. Malahija, Nagambie: **James William** bo ime prvorojencu doktorske družine **O'Dwyer** (Paul Desmond in Kristina r. Tavčar, hčerka inženirja Branka Tavčarja, ki je toliko pomagal pri gradbi naše cerkve).

Vsem družinam iskrene čestitke!

• Poroki sta bili v naši cerkvi meseca septembra dve: Dne 13. septembra sta stopila pred oltar **Stephen John Senini** in pa **Kristine Švajger**, oba rojena v Avstraliji. Kristina je iz družine Dragota in Zore Švajger ter sem jo krstil v Hawthornu. — Dne 27. septembra pa sta se pri nas poročila **Daryl John Morris** in **Alba Eda Pribaz**, prav tako oba rojena v Avstraliji (nevesta v Carltonu in tam tudi krščena, po rodu iz slovenske primorske družine Blaža Pribaza in Veru r. Sabadin.) — Na soboto 25. oktobra pa sta si v slovenski cerkvi obljubila zvestobo **Stojan Brne** in **Bruna Kinkela**. Ženin je rojen v Postojni in krščen v Podgrajah ter je šele nedavno prišel za svojo izvoljenko v Avstralijo, nevesta pa je iz Istre, rojena na Reki in krščena v župniji Veliki Brgd.

Naj omenim še eno poroko in sicer 20. septembra v Madrasu (Our Lady of Health Church, Vailankanni), Južna Indija, kamor je šel eden naših fantov **Franc Pejovnik**, po svoji nevesti **Deborah Mary Vanderputt**. Nevesta je rojena in krščena v Madrasu, ženinov rojstni kraj pa so Vrhe, krstna župnija Pameče.

Vsem tem parom želimo božjega blagoslova na novo pot!

• Tokrat nam smrt res ni prizanesla:

Sredi septembra je odšel **JOŽE KAUČIČ** — kakor že tolikokrat — od vesele družbe domov k počitku, iz stanovanja se ni več prikazal. V postelji ga je zadela srčna kap. Pokojni je bil rojen 16. marca 1933 v Zagorju na Pivki. V Avstralijo je prišel leta 1953 in bil ves čas v Melbourneu. Ostal je neporočen. Zadnji čas je živel v Footscrayu, kjer je tudi umrl. — V slovenski cerkvi smo ob krsti zmolili za pokoj njegove duše rožni venec, naslednji dan — v petek 19. septembra — pa smo imeli pogrebno mašo. Zadnje počivališče je našel med našimi skupnimi grobovi keilorskega pokopališča. R.I.P.

V četrtek 18. septembra je v Southern Memorial Hospitalu v Caulfieldu končal svoje zemsko življenje rojak

MARKO REHOLZ. Rojen je bil v februarju 1940 v Mokronogu na Dolenjskem, kaj več pa mi o njem ni znano, četudi se ga spominjam še iz Bonegille. Večkrat sva se pred leti srečala tudi pri Slomškovem domu, ko je k naših sestram pripeljal v varstvo svojo hčerko. Pogreb je bil v ponedeljek 22. septembra iz farne cerkve v Springvale na temkajšnje pokopališče. Naše molitve z njim!

Dne 7. oktobra je v Prince Henry Hospitalu na St. Kilda F.oadu izdihnila **MARIJA ZAKŠEK** r. Danjko. Ravno na praznik rožnovenske Matere božje je bilo konec njenega hudega trpljenja, ki pa ga je lepo prenašala in je pripravljena s tolažili svete vere odšla v večnost. Pokojnica je bila rojena 2. julija 1929, Podlehnik pri Ptujju. Tam se je leta 1949 poročila z Edmundom, leta 1960 pa sta s hčerko-edinko Ido (zdaj poročena Gregorič) preko Avstrije na ladji "Flaminia" emigrirala v Avstralijo, kamor sta dospela okrog božiča. Dom so si ustvarili v St. Albansu. Poleg teh in sorodnikov doma zapuščata tudi brata v Sydneyju in sestro v Alburjuju.

Rožni venec ob krsti smo imeli na četrtek 9. oktobra v slovenski cerkvi, naslednji dan pa pogrebno mašo v farni cerkvi Srca Jezusovega v St. Albansu. Sledil je pogreb na keilorsko pokopališče, kjer bo v božjem miru čakala vstajenja.

Šele 13. oktobra smo zvedeli, da je 2. oktobra v bolnišnici v Prestonu umrl **KONRAD ODER**. Ker je zadnja leta živel sam zase, ni nihče njegovih najbližjih vedel za njegovo bolezen, bolnišnica pa tudi več kot teden dni ne, koga naj bi o smrti obvestila. Ob njegovi krsti smo v

slovenski cerkvi zmolili rožni venec v torek (14. okt.) zvečer, naslednji dan pa pogrebni maši pa smo njegove zemске ostanke spremili na naše skupne grobove keilorskega pokopališča. — Pokojni Konrad je bil rojen 24. oktobra 1934 v Slovenskih Konjicah. V maju 1959 se je v Salzburgu v Avstriji poročil z Jožico r. Gramc, v juliju istega leta pa sta prišla v Avstralijo. Poleg nje zapuščata tri sinove: Roberta, Konrada in Davida. R.I.P.

Vsem sorodnikom pokojnih, tukaj in v domovini, naše iskreno sožalje!

• Plesarska skupina treh — Marjan Potočnik, Anton Gjerek in Alojz Krajnc, eno soboto pa sta se jim pridružila tudi Franjo Frančič in Viktor Lampe — se je ponudila za obnovitvena plesarska dela na zunanosti cerkve in se jima za prostovoljno delo iz srca zahvaljujem. Za kleparsko delo nad zakristijo se imam zahvaliti Janezu Zemljiču, Janezu Rotarju in Matiju Cimermanu pa za cementno ploščo v prehodu ob razredu. Kosi Jože je obljubil, da bo še pred božičem nad prehodom napravil streho, potreboval pa bi še enega zidarja za popravilo razredove zunanje stene.

Pa tudi v Baragovem domu smo napravili korak naprej. Poleg kuhinje, ki sem jo s pleskarji že omenil, smo doslej obnovili pet spalnic. Franjo Frančič je popleskal dve, Vid Kuzmanovič prav tako, Peter Ivanušič pa eno. Vsem iskrena zahvala in Bog daj, da bi počasi končali še ostale prostore. Bivši Baragovci-pleskarji, ob dvajsetletnici Baragovega doma vas prosim za uslugo!

• Ne pozabite: na prvo nedeljo v decembru po deseti maši pride v našo dvorano **SVETI MIKLAVŽ!** Starši lahko prinese darila za svoje otroke že v soboto (v kuhinji Baragovega doma) ali pa v nedeljo pred mašo (na oder pri zadnjem vhodu)!

• Večerno mašo bomo imeli na prvi petek v decembru (5. decembra) in pa na praznik **BREZMADEŽNE** (ponedeljek 8. decembra). Vselej ob pol osmih. Vabljeni!

Takole je hodila naša mladina in tudi kratek oddih na klopici se je med potjo nekaterim kar prilegel . . .





IZPOD TRIGLAVA

V PODNANOSU so se 28. septembra letos spomnili stotletnice rojstva enega svojih sinov, duhovnika in skladatelja *Msr. Stanka Premrla*. Naravno, da z njegovo lastno pesmijo. Nad 160 pevcev iz župnij Zgornje Vipavske doline je pod vodstvom prof. Jožeta Trošta dovršeno izvedlo spored Premrlovih pesmi. Ob ubranih glasovih pa so donele nove orgle, ki nosijo letnico 1980.

Po skladatelju Premrlu nosi ime pevski zbor ljubljanskih bogoslovcev, njegove pesmi pa done iz vseh slovenskih korov in tudi iz koncertnih odrov.

JURE ŠTERK se je v začetku avgusta letos odpravil okoli sveta. To še ni nič posebnega. Posebnost je v tem, da hoče Jure okoli sveta v barki, ki je dolga le 5,80 m in ki jo je mož sam zgradil. Pot upa narediti v dveh letih, saj je zaprosil za dveletno prekinitve dela. Kot smo brali, mu je podjetje ustreglo in mu za nameček dalo na pot še 10.000 dinarjev. Korajžen je naš Jure! Kako bi mu tudi mi ne želeli srečno pot in seveda tudi srečen povratek!

PRALNIH PRAŠKOV v Sloveniji ni dobiti, to ni nobena skrivnost. Zato pa so se perice spomnile zlatih starih časov, ki so jih že zdavnaj pozabile. Na kmečkem prazniku v Trnavčah pri Mozirju sta Angela Sedošek in Cilka Zidarn zainteresiranim uspešno pokazali, kako se da lepo prati tudi z navadnim pepelom. Tako so prale včasih še naše mame in prav gotovo stare mame — kaj je narobe, če obnovimo njih metodo pranja?

Poročilo pravi, da je prikaz Angele in Cilke pritegnil več pozornosti, kot če bi bil razstavljen kak najsodobnejši pralni stroj. . .

LETOS so prišli v Jugoslaviji v veljavo novi predpisi, ki določajo, da smejo tuji obiskovalci prinesiti v državo le do 1500 dinarjev in nič več. Ti predpisi seveda ne veljajo za tuje valute. Namen je očiten: preprečiti hočejo z njimi ustaljeno navado mnogih tujcev, ki so svoj denar zamenjali v dinarje že v tujini in tako prinesli v Jugoslavijo manj deviz.

Zaradi ogromnega primanjkljaja v devizni bilanci skuša Jugoslavija izkoristiti sleherno možnost, da si pridobi čim več tuje valute.

ZARADI BOLEZNI oz. bolezenskih izostankov z dela izgubi Slovenija kar 6,4 odstotke svoje narodnega dohodka, so izračunali doma. To pomeni, da smo Slovenci na tem področju v jugoslovanskem merilu na drugem

mestu. Bolniških izostankov, predvsem tistih za dan ali dva, je iz leta v leto več, dočim se poprečno trajanje odsotnosti z dela počasi skrajšuje. Vedno manj je izostankov zaradi infekcijskih in parazitalnih bolezni ter boleznih kože in podkožja, dviga pa se število izgubljenih delovnih dni zaradi boleznih dihal, gibal in pa vezivnih tkiv.

NA TOLMINSKEM pa je kaj strašljiva statistika, ki govori o uživanju alkohola, kajti številke iz leta v leto naraščajo. Izračunali so, da Tolminci popijejo v enem letu 3500 hektolitrov vina, nad 5000 hektolitrov piva in skoraj 400 hektolitrov žganih pijač. A v tej statistiki sploh ni vključena "domača" proizvodnja, pa žganjekuha tam kar dobro cvete in vino tudi dovažajo "na svoje" iz sosednjih vinorodnih občin. Zanimiv je ob tem še podatek, da Tolminci porabijo poprečno sedem odstotkov od letnih osebnih dohodkov za žgane pijače. Tolminski občinski proračun se je lansko leto zaradi prometnega davka na prodane alkoholne pijače povečal za skoraj dva milijona dinarjev. Nihče pa doslej še ni izračunal, koliko zaradi delavcev — alkoholikov izgube na dohodku tolminska podjetja. Tudi ta številka mora nunjo biti zelo visoka.

DNE 6. OKTOBRA so na Žalah pokopali **dr. Jakoba Aleksiča**, dolgoletnega profesorja ljubljanske teološke fakultete. Pokojnik je bil rojen leta 1897 v Obrežu, župnija Središče ob Dravi, duhovnik pa je postal leta 1924. Kljub upokojitvi leta 1971 je še vedno predaval biblične vede, s posebnim zanimanjem biblično arheologijo. Tri osnovne značilnosti osebnosti dr. Aleksiča so bile: bil je z vsem srcem duhovnik, vseskozi zaveden Slovenec in pa strokovnjak v svetem pismu. Vsa leta je sodeloval pri "Družini", za katero je napisal nad sto člankov, naravno s svetopisemsko tematiko, sodeloval je tudi pri vseh novejših izdajah slovenskega svetega pisma.

V TRSTU je letos izšel zbornik "Demokracija", ki ga je založil in uredil znani pisatelj Franc Jeza. Vsebuje, kakor pišejo, precej prvovrstnih člankov. Ni nujno, da se z njimi v celoti strinjaš, dajo pa ti misliti. V zborniku so tudi članki izpod peresa piscev, ki živijo v Sloveniji — seveda so uporabili psevdonim namesto pravega imena. Najdaljši članek "Demokracija" je prispeval urednik sam, v njem razmišlja o nujnosti uveljavljanja slovenske narodne individualnosti in potrebe po slovenski neodvisni državi. Dejstvo je, da je slovenske ljudi, tudi v zamejstvu, prežal strah biti slovenski nacionalisti. Zrasli v tem strahu so prepričani, da ima sicer vsak drug narod pravico do samoodločbe in neodvisnosti, samo o neodvisni demokratični Sloveniji govoriti ali pisati je politično hudodelstvo, ki zasluži javno obsodbo. Teh "obsodb" je žal kar precej; ne le doma, ampak celo v zamejskem in tudi v zdomskem tisku.

NA SVETI GORI je letos 28. junija koprski škof dr. Janez Jenko blagoslovil nov oltar, ki stoji v svetogorski baziliki sredi prezbiterija pred velikim oltarjem in odgo-

varja liturgičnim predpisom za maševanje proti ljudstvu. Oltar spominsko lepo povezuje sedanje romarsko svetišče z nekdanjim na istem kraju, ki so ga porušile granate prve svetovne vojne. Sestavljen je namreč iz kamnov, ki so jih po prvi svetovni vojni obnovitelji svetišča izkopali iz ruševin. Za oltarni podstavek npr. služijo trije stebrički, ki jih namerno niso zgladili, ampak se na njih še vedno poznajo odtine - posledice topovskega obstreljevanja, ki je takrat razrušilo božjepotno cerkev.

TURISTIČNA bera je bila letos v Sloveniji manjša kot so napovedovali. Do konca julija je bilo v Sloveniji 1,306.206 gostov, kar je za osem odstotkov manj kot isti čas lani. Ker pa je bilo nočitev manj le za tri odstotke in pa zaradi zvišanja cen, je bil kljub vsemu letos prihodek za 23,5 odstotka večji od lanskega. To pa še vseeno ne pomeni dobička, kajti 44 podjetij je izjavilo, da imajo letos s turizmom izgubo, mogla pa se bo seveda do konca leta izboljšati in zmanjšati, ali pa tudi - povečati.

DELA VCI ljubljanskega Mestnega prometnega podjetja so začeli že letos 6. septembra praznovati osemsetletnico, kar je po ljubljanskih cestah začel voziti tramvaj. A prava obletnica bo šele drugo leto, saj je cestna železnica začela pobirati meščane leta 1901. Tedaj je vozilo po Ljubljani štirinajst tramvajev.

Ljubljana seveda že dolgo nima več cestne železnice, zato pa je meščanom na uslugo 211 avtobusov. Ti prevozi letno 11 milijonov kilometrov, prepeljejo pa 97 in pol milijona potnikov.

LJUBLJANSKI "PAVLIHA" je izgubil glavnega urednika: Jule Vrbič je umrl po daljši bolezni. Pred vojno je bil profesor za romanske jezike, po vojni se je vrgel na novinarstvo — ni dvoma, da tudi zato, ker ni hotel kriviti hrbita pred nikomer. Pisal je kritike, sale in bodice. V zabavljicah je povedal več resnice kot pa so jo bili pripravljani voditelji v svojih govorih odkrito priznati.

NAVJE, grobove zaslužnih Slovencev, mislijo prekopati in posmrtno ostanke tam pokopanih mož prenesti na glavno ljubljansko pokopališče pri Sv. Križu. Za razlog navajajo pomanjkanje prostora, saj je v bližini gospodarsko sejmišče in Pionirski dom (bivše novo Baragovo semenišče, po vojni odvzeto ljubljanski nadškofiji). Na Navju je vsega skupaj devetdeset grobov, tu so pokopani Levstik, Jurčič, Stritar, Reselj, dr. Korošec in druge ugledne zgodovinske osebnosti, ali pa je ohranjen vsaj njih spomenik. Kot je znano, vzdržujejo komunistične oblasti od vseh le enaindvajset grobov — ostali so zanemarjeni in propadajo. Zato se med Ljubljančani vedno večkrat sliši vprašanje: Ali bodo ob uničenju Navja prenesli vse ostanke, ali samo nekatere? . . .

FESTIVAL V KRIŽANKAH je privabil v letošnji sezoni nastopov 2880 nastopajočih umetnikov iz petnajstih držav. Na sporedih v juliju in avgustu so bile

Rojaki v CANBERRI in okolici!

Obrnite se na nas za vsakovrstna avtokleparska dela, avtobarvanje in podobno.

Popravljamo zasebno in za vse večje zavarovalnice.

TOWING SERVICE — 24 UR DNEVNO!

A. & A. SMASH REPAIRS

20 KEMBLA ST., FYSHWICK, A.C.T.

Telefon delavnice 80 6106, na domu 88 6263

Priporoča se rojak JADRAN BOŽIČ

opere, operete, dramske in pantomimske igre poleg folklornih in baletnih prireditev, uspešnih koncertov in recitalov. Po vsebini in kvaliteti je bil ljubljanski festival enak dubrovniškemu, samo glede finančne strani ni primerjave: Dubrovnik res spravi skupaj dvakrat več prireditev kot Ljubljana, zato pa dobi tudi desetkrat več državnih denarnih podpor kot naša prestolnica.

KMETIJSKA RAZSTAVA v Radgoni velja za pregled slovenskega poljedelstva. V septembru je privabila preko 150.000 obiskovalcev. Sodelovali so rejci plemenske živine, prašičev in ovac. Marsikdo je lahko razumel vzroke zaostalega poljedelstva, ko je videl moderne kmetijske stroje iz zahodnoevropskih držav, ali pa tehnično zastarele domače stroje. Za prve ni deviz, drugi pa so nerentabilni.

Slovensko kmetijstvo je bilo po vojni zavoženo s poskusi kolektivizacije, potem centralizirane republiške prioritete, sedaj pa stabilizacije, ko primanjkuje živine.



9A LOWER PLAZA,
SOUTHERN CROSS HOTEL BUILDING,
MELBOURNE

Tel. 63 1650

Za razne prilike smo Vam na uslugo v našem studiu, v cerkvi ali doma!

ZA POROKO: 75 različnih barvnih fotografij s poročnim albumom vred — samo \$120.—

Slike za potni list — v dvajsetih minutah!



Evangelij:

Vedno moramo biti pripravljene

Tisti čas je rekel Jezus svojim učencem: »Ne boj se, mala čreda, zakaj vaš oče je sklenil dati vam kraljestvo. Prođajte, kar imate, in danes prodajte, kar imate, in danes bogajme. Napravite si mošnje, ki ne ostarijo, zaklad v nebesih, ki ne poide in kateremu se tat ne približa in ga moč ne vohaja. Kjer je namreč vaš zaklad, tam bo tudi vaše srce. Če pa ne imate zaklada, bodite opasani in svetilke prižgane in vi bodite podobni ljudem, ki čakajo, kdaj se vrne njihov gospod s svadbo. Ne vohajte, da mu takoj odpró, ko pride in potrka. Blagor služabnikom, ki jih gospod ob svojem prihodu najde čuječe! Resnično povem vam, da se bo opasal ter jih posadil za mizo in bodo mu služili. Blagor straži in če pride tretji straži in jih tako najde, blagor jim! To pa vedite, da vsi ne poznajo svojega gospodarja, ko bi vedel, ob kateri uri pride tat, ne pustite, da vaša hiša pokopati svoje hiše. Tudi vi bodite pripravljene; zakaj ob vsaki uri pride njegov gospod, ali pripoveduješ to priliko za nas

ali tudi za vse?« In Gospod je rekel: »Kdo neki je zvesti in razumni oskrbnik, ki ga bo gospod postavil nad svoje služabnike, da jim ob svojem času odmeri živež? Blagor služabniku, ki ga bo njegov gospod ob svojem prihodu našel, da tako dela! Resnično, povem vam: Čez vse svoje imetje ga bo postavil. Ako bo pa ta služabnik mislil: 'Še dolgo ne bo mojega gospoda,' in bo začel pretepiti hlapce in deklice, pojedati in popivati in se upijanati, bo prišel gospod tega služabnika ob dnevu, ko se ga ne nadeja, in ob uri, za katero ne ve, in ga bo presekal in mu dal delež z neverniki. Oni služabnik, ki je spoznal voljo svojega gospoda, pa se ni pripravil ali ni storil po njegovi volji, pa bo zelo tepen; tisti, ki je ni spoznal, a je storil kaj kazni vrednega, pa bo malo tepen. Od vsakogar, komur je bilo dano mnogo, pa se bo mnogo zahtevalo; in komur so zaupali mnogo, od njega bodo še več terjali. LK 12, 32—48 ali 35—40.

V VEČNOST POTUJEMO

V MESECU novembru se posebej spominjamo dragih, ki so odšli pred nami v večnost. Nič ne škodi, če se zamislimo v dejstvo, da bo nekega dne prišla na vrsto tudi naša zadnja ura. Kdaj? Kje? Kako? . . . Ne vemo. Eno pa je gotovo: takrat bomo vsekakor želeli biti pripravljene, pripravljene tako, kakor nas Gospod v evangeliju te strani vzpodbuja. A takrat bo zgolj želja po pripravljenosti vse premalo in vse prekasno. Zato je evangelij pred nami danes, da preberemo njegov odlomek o pripravljenosti, ki nam je potrebna sleherni dan življenja, da nas smrt enkrat ne bo presenetila.

Koliko ljudi umira dnevno! Mnogi, premnogi ne v postelji in v bolezni, ki je lahko tako lepa prilika za bližnjo pripravo na pot v večnost. Koliko je prometnih nesreč, ki zdrave pokosijo v trenutku. Ko bi postavili spomenik povsod tam na cesti, kjer

je že kdo nenadoma umrl, bi bile naše ceste podobne pokopališčem. In ostalih nesreč — koliko jih je: ko se zruši potniško letalo z nekaj sto potniki, ko zdrkne avtobus v prepad ali trčita vlaka, ko se potopi ladja. . . En sam potresni sunek in koliko je mrtvih. Zares nihče ne ve, kaj mu prinese naslednji trenutek. Ni treba na bojno polje, da si v bližini smrti — pa tam človek vsaj čuti nevarnost in domala bolj pričakuje smrt kor pa srečno vrnitev.

Pa tudi če izvzamemo nesreče: v našem času obilja in čezmernega uživanja jih vedno več umira tudi za posledicami srčne ali možganske kapi. Skromne sekunde, pa si mrtvo telo in življenja, ki si ga imel v lasti, je konec. Prične se drugo, večno, ki je povračilo za prvo. Plačilo ali pa kazen. . .

Ob nagli smrti slišimo večkrat v nekako tolažbo tele besede: "Bila je res lepa smrt in brez trpljenja. Pa še z boleznijo ne bo nikomur v nadlego. . ." Menim, da taka miselnost ni v skladu z evangelijem. Morda bi veljalo za osebo, ki bi jo vsi poznali kot bogaboječo in vedno pripravljeno za vstop v večnost. Na splošno pa ob gornjih besedah tako malo ali nič ne mislimo na srečno večnost, na onostranstvo. Nihče se namreč pri tem ne vpraša: Ali je bil pokojni v tisti svoji nagli smrti zares tudi pripravljen?

Prav koristno je, da nas Bog v življenju od časa do časa opominja s križi in težavami. Zlasti boleznini nas vselej spominjajo, da smo samo krhki in umrljivi ljudje, kakor kapljica na listu: veter zaveje, pa zdrkne na tla in se izgubi. Zato naj bodo naše svetilke vselej prižgane, da nas Gospod najde čuječe, kadar pride. Tisto srečanje z Bogom bo višek našega življenja — vsa ta leta prav za prav živimo za tisti trenutek. Spoštljivo bi se morali pripravljati nanj, rasti v veri, upanju in ljubezni, pa nabirati dobra dela ter duši večati božjo milost. Toda kaj ni življenje dostikrat ravno nasprotno? Škoda, da mnogi drvijo v tragedijo namesto v ljubezenski objem svojega Stvarnika.

Zabarantali smo svatovsko obleko za kratkotrajni užitek. Olje božje milosti v naših svetilkah je pošlo, pa si nismo vzeli časa, da bi si oskrbeli čim prej novo zalogo. Klica vesti, ki nam ga Gospod prebudi od časa do časa, da znova zaključuje v nas, kar nočemo pravilno slišati in razumeti. Gospod pa bo potrkal tudi na naša vrata, kadar bo On hotel in kadar se ga bomo morda najmanj nadejali.

Kako je torej res nesmiselno govoriti o "lepi nagli smrti", ko je zaradi naglosti lahko tako usodna. Vsaj mi kristjani se naučimo v vsej resničnosti gledati trpljenju in smrti v oči in pogosto

prosimo Gospoda za ravno nasprotno: "Nagle in neprevidene smrti — reši nas, o Gospod!" V pomoč naj nam pride tisti zadnji trenutek tudi Marija, ki jo v najobičajnejši dnevni molitvi — a včasih tako brez misli — rotimo: ". . . prosil za nas, grešnike, zdaj in ob naši smrti uri!"

Misel na smrt je zares zveličavna in je že mnogim pomagala, da niso zgrešili svojega večnega cilja. Če verujemo in se trudimo živeti po božji volji — kljub človeškim slabostim, ki nas obdajajo — nas ne sme plašiti, ampak samo vzpodbujati k še lepšemu in zglednejšemu krščanskemu življenju. Končno smo tudi prejeli več kot mnogi drugi: Komaj rojene nas je že oblila krstna voda, prejeli smo krščanski nauk in sveti zakramenti — ti posebni viri božje milosti — nas, če le hočemo, spremljajo skozi vse življenje. Za vse te izredne božje dobrote bo Stvarnik vsekakor tudi pričakoval in zahteval od nas več kot od nekoga, ki mu ti darovi niso bili dani. Prav ta misel naj nas še posebej spodbuja, da storimo vse, kar je v naši moči, da nas smrt ne preseneti nepripravljene. Žalostno bi bilo, ko bi v božjem kraljestvu izgubili za nas določeno mesto. Kajti Bog nam v vsej svoji neizmerni ljubezni ne more pomagati, če sami v življenju po svoji svobodni volji odklanjamo božje usmiljenje.



IZPOD SYDNEYSKIH STOLPOV

SLUŽBE BOŽJE pri Sv. Rafaelu so vsako soboto zvečer ob sedmih, ob nedeljah pa ob osmih jutraj in ob 9.30 dopoldan. Pri tej zadnji prepeva mešani zbor, na četrto nedeljo v mesecu pa mladinski.

PRVI PETEK (7. novembra) smo zopet praznovali z večerno mašo ob sedmih in kratko pobožnostjo v čast Srcu Jezusovemu. Za zaključek imamo evharistični blagoslov. Ali ste že kaj mislili na posvetitev Vaše družine Srcu Jezusovemu, ki naj bi sledila kot krona naše letošnje pobožnosti devetih prvih petkov?

DUHOVNA OBNOVA ZA ŽENE bo v novembru izjemoma v soboto pred tretjo nedeljo, 15. novembra. Vse lepo vabljene. Po govoru bo sledil sestanek članic Društva sv. Ane.

PRAZNIK KRISTUSA KRALJA je letos 23. novembra. Poleg sv. maše bomo imeli ta dan tudi kratko pobožnost v čast Kristusu Kralju in blagoslov z Najsvetejšim.

WOLLONGONG ima slovensko službo božjo na nedeljo 9. novembra ob petih popoldan. Vila Maria kapela. Slovenski šola se prične ob treh v stolnični dvorani; priprava za Miklavžev nastop. — Prihodnjič se zberemo v Wollongongu dne 14. decembra.

CANBERRA ima slovensko mašo v nedeljo 16. novembra. Cerkev sv. Bede, Red Hill, ob šestih zvečer. Vhod na parkališče je iz Hicks ceste. — Prihodnjič se spt srečamo 14. decembra ob isti uri.

NEWCASTLE je na vrsti za nedeljo 30. novembra. (prva adventna) ob šestih zvečer v cerkvi Srca Jezusovega, Hamilton. Po maši je običajna čajanka.

ORGELSKI in GLASBENI KONCERT se nam obeta v naši cerkvi za nedeljo 23. novembra ob sedmih zvečer. Z njim bomo dali poudarka novim orglam. Na spredju je naš mešani zbor z nekaj izbranimi zborovskimi pesmimi, pa tudi drugi bodo nastopili z glasbenimi klasičnimi točkami. Na prireditve smo povabili tudi merrylandske avstralske farane.

Vstopnine za koncert ne bo, bomo pa pobirali prostovoljne prispevke. Pol doprinosu bomo dali fondu za raziskovanje raka, polovica pa bo šla v odplačilo dolga na naših orglah. Vsi lepo vabljeni!

OČETOVSKI DAN smo praznovali pri Sv. Rafaelu

Fr. Valerian Jenko O.F.M.,

**St. Raphael's Slovene Mission
313 Merrylands Rd., Merrylands,
N.S.W. 2160 (Vhod v duhovniško
pisarno in stan za cerkvijo!)
Tel.: 637-7147**

**Slovenske sestre — frančiškanke
Brezmadežne, St. Raphael's Convent
311 Merrylands Rd., Merrylands,
N.S.W. 2160, Telefon kot zgoraj.**

7. septembra po glavni nedeljski maši. Otroci so z deklamacijami in petjem prav pristržno pozdravili naše očete. Poleg posameznih recitacij in glasbenih točk je bil na spredju tudi mladinski pevski zbor.

PRVO SV. OBHAJILO smo imeli na praznik povišanja sv. Križa, 14. septembra. Letošnji prvoobhajanci so: Frank Mikuletič, Srečko Sirec, Mitja Tomažin, Julie Gregori, Evelyn Brec, Robert Pirca, Ivan Gomboc in Paul Simoni, pridružila pa sta se jim še Ivan Jež (Guildford, 10. avg.) in Sonja Franklin (Lidcombe, 17. avg.). Podprimo jih z molitvijo, da bi zvesto hodili po Jezusovih stopinjah. Kažimo jim zgled in dajmo jim močnost (starši!), da bodo redno prihajali k sveti maši in zakramentom!

SVETA BIRMA je bila tudi lepo doživetje. Bilo je v nedeljo 28. septembra, ko je Helena Bratina pred službo božjo pozdravila škofa Beda Heatherja in mu podala za dobrodošlico šopek cvetja s plaketo brezjanske Matere božje. Sledija je sveta maša, med katero je škof podelil zakrament svete birme. Prejeli so ga sledeči: Stojan Bratovič, Robert Brumen, Rajmund Filipič, Tenci Godec, Peter Hrastnik, Steven Jakopovec, Walter Krajnik, Ian Makovec, Mark Makovec, Tony Nobilo, Frank Omers, Edvard Pernič, Joško Simič, Walter Srebrnič, Mark Tomšič, Joško Vertel, Robert Zadel, Emil Zadravec, John Žuvela. — Helena Bratina, Snežana Brezovnik, Bernardette Frankin, Vanessa Filipič, Nataša Hribar, Michelle Kale, Ana Kavaš, Vanja Korderman, Tania Kolar, Veronika Lochner, Sussan Mlinarič, Nitc Nobilo, Nataša Petrevski, Elizabeta Reja, Jenny Stemberger, Rosana Stemberger.

Birmanske kandidate je pripravila za ta njihov dan sestra Mirjam. Pouk se imeli na izbiro: ob sobotah od 5.30 do večerne maše ob sedmih, ali pa v nedeljo po glavni maši.

Zdaj je na starših, da bodo birmanci zares živeli, kct se od kristjana pričakuje. Birma bi morala imeti trajen vpliv na življenje birmance. Drugače bo birmanski dan le eno lepih doživetij brez posebnih učinkov.

Po sveti maši se je škof slikal z birmanci, skupno in s posamezniki, ki so ga za to prosili. Nato se je nekaj časa pomudil pod sotorom na pedu dvorane, a mudilo

se mu je v Paddington, kjer je imel službo božjo za gluhome.

Ta dan smo praznovali tudi cerkvenega patrona sv. Rafaela. Škof je med pridigo omenil, da vsi potrebujemo varstvo sv. Rafaela, ker smo vsi popotniki proti večni domovini. Omenil je tudi našo tisočletno krščansko tradicijo, ki je Avstralci nimajo; ponosni moramo biti nanjo, jo skrbno čuvati in ohranjati.

V ponedeljek se je škof še enkrat oglasil pri nas, se razgovarjal s sestrami ter jih povabil na srečanje z ostalimi sestrami svojega dela škofije. V tednu po birni pa nam je poslal tudi pismo z zahvalo za prijazen sprejem in lepo doživetje v naši sredi. Vsem se priporoča v molitev, kar tudi nam zagotavlja s svoje strani. Poudaril je, da nam bo rad ustregel po svojih močeh, če bi naše versko središče potrebovalo kakršno koli njegovo pomoč.

DELO PRI DVORANI vztrajno a počasi le napreduje. Smo pa še vedno pri kletnih prostorih, ki dobivajo deločnejšo obliko. Na zadnjem pikniku smo prvič uporabljali sobo pod odrom, kjer je začasno napejlana že tudi elektrika. Zdaj pride na vrsto omet v sobah, ki bodo služile v razne namene: za tiskarno, shrambo, pisarno... Ko bo vlita plošča nad prostori za odrom, bo na vrsti postavitve pokončne železne konstrukcije, ki bo držala streho. Vendar se je tudi s tem nekoliko zavleklo, ker darovi prihajajo prepočasno. Zato smo še bolj hvaležni vsem, ki ste doslej pomagali finančno in z delovno silo. Potrebna pa nam je stanovitnost. Za tako stavbo ni dovolj enkratna pomoč. Še in še se priporočamo!

ADVENT se prične letos s peto nedeljo v novembru. Mislimo na to, kako se bomo pripravili v tem času na božične praznike. Samo zunanja priprava vsekakor ni dovolj; za kristjana mora biti božič čas notranje spremembe in poboljšanja.

POROKA. — **Sonja Deskovič**, hčerka Angela in Marije r. Lipce, krščena v Maroubra, N.S.W., in **Stephen John Barton**, sin Friderika in Joan Anne r. Waugh. Priči sta bila Shuane Huolohan in Susanna Padovan. — Merrylands, 4. oktobra 1980.

SYDNEYSKO SLOVENSKO VERSKO SREDIŠČE

Vas vljudno vabi na

ORGELSKI IN PEVSKI KONCERT

ki bo v naši cerkvi sv. Rafaela
v Merrylandsu

na nedeljo 23. novembra ob sedmih zvečer.

Nastopa naš cerkveni pevski zbor
ter naši in zunanji organisti.



KRSTA. — **Julijana Špehar**, Canley Vale, N.S.W. Oče Rudi, mati Nada r. Verzel. Botrovala sta Pasko in Vida Matković. — Merrylands, 30. avgusta 1980.

Vanessa Cecilija Zerdin, Wilmott, N.S.W. Oče Stefan, mati Ljubica r. Čebilovska. Botrovala sta Alojz in Eanica Moge. — Merrylands, 7. septembra 1980.

POKOJNI. — Dne 3. septembra je v Parramatti (Hope Hostel) umrl rojak **PAVEL STRGAR**. Rojen je bil 12. oktobra 1938 v vasi Lenke (Kanal). Poročen je bil z Jolando r. Venika, poleg nje pa zapušča tudi hčer Silvijo. Pokojnik je prišel v Avstralijo leta 1960. Pred sedmimi leti je imel na svojem domu nesrečo, da se je nevarno opeknel in komaj ušel smrti. Dolge mesece se je zdravil v Randwicku. — Pogreb je bil 7. septembra 1980 na Pinegrove livadno pokopališče.

Dne 26. septembra je v Brisbanu (Alexandra Hospital) umrl **STANISLAV SEVER**. Rojen je bil 10. septembra 1925 v Vrhpolju pri Vipavi. Poročen je bil s Heleno r. Sutakowski. Poleg nje zapušča tudi hčerko Eleno. Pogrebna maša je bila v farni cerkvi v Annerley v torek 30. septembra, zadnje počivališče pa je dobil na Mr. Gravatt pokopališču. Pogreba se je udeležilo veliko število tamkajšnjih rojakov — znak, da je bil dobro poznan in priljubljen. Pokojnik zapušča poleg svoje družine še dva brata, ki živita v Sydneyu, Ber-

**Naši birmanci
s škofom-birmovalcem
v svoji sredi**



narda (Ashfield) in Freda (Lidcombe).

Dne 15. septembra je v Lake Illawara South (Wollongong, N.S.W.) umrla MARIJA BILETIČ. Rojena je bila dne 11. marca 1934 v kraju Podbezje, župnija Podgrad, kot hčerka Jožeta Valenčič in Marije r. Barba. V Avstralijo je prišla leta 1959 in se naslednje leto poročila z Božom Biletičem. Poleg njega zapušča tudi devetnajstletno hčerko Jennie, v Wollongongu sestro Pavlo por. Likar in v Adelaidi brata Jožeta, doma pa še tri sestre in dva brata. Pogrebna maša je bila v farni cerkvi, grob pa je pokojna dobila na livadnem pokopališču v Shellharbourju.

Dne 29. septembra je v Lidcombe State Hospital-u umrl rojak LEOPOLD SLOKAR. Rojen je bil 26. oktobra 1911 v Sturjah (Ajdoščina). V Avstralijo je došel s svojo ženo Irmo r. Schondelmaier 19. novembra 1948. Živel je v sydneyskem okraju Fairfieldu. Pred 21-imi leti je imel nesrečo pi vožnji na vlak, kjer je izgubil obe nogi. Kljub temu ni hotel mirovati, ampak

je bil zaposlen kot operator dvigala. Dolgo let je s protezami in palicami šel na avtobus, nato na vlak in v mesto v službo. Pred dobrimi šestimi leti pa ga je zadela kap in je postal nepokreten. Vendar je bil v svoji boleznii izredno potrpežljiv ter se ni prav nič pritoževal nad svojo usodo. Žena Irma mu je vsa ta leta vzorno stregla. — Za pokojnika smo imeli pogrebno mašo pri Sv. Rafaelu v četrtek 2. oktobra, grob pa je dobil na livadnem pokopališču Castlebrook.

Dne 6. oktobra je v Cabramatti umrla MILKA CAR. Rojerca je bila Rozgaj dne 13. decembra 1914 na Sopčem vrhu (Ozalj). V Avstralijo je prišla s svojim možem leta 1971. Poleg njega zapušča tudi otroke Jožeta, Janka, Ljubico por. Kralj in Anico por. Babaič, v domovini pa še sina Miota. Pogrebno mašo smo imeli v naši cerkvi v soboto 11. oktobra, nato smo jo spremili na slovenski del pokopališča Rookwood.

Vsem sorodnikom pokojnih iskreno sožalje, pokojnim pa naše molitve za večni mir!

P. VALERIJAN



Jubilejna razstava v Elthamu

SLOVENSKO DRUŠTVO MELBOURNE je priredilo 18. in 19. oktobra v svojih prostorih v Elthamu lepo povezano mnogostransko razstavo "Vestnika", slovenskih slikarjev, ročnih del in etnične šole. To je bila ena najboljših slovenskih razstav po vsakem merilu. Bila je organizacijsko dobro in skrbno pripravljena, razstavljene predmeti lepo in pregledno razporejeni. Dosegla je svoj namen v upravičen ponos razstavljalcem in v veselje obiskovalcem.

Obiskala sem razstavo prvi dan in hitro ugotovila, da bi bilo potrebno več časa za podroben ogled, ko je bilo toliko zanimivih del. Zato bom v tem članku povzela samo nekaj glavnih vtisov.

Mislím, da je bila od vseh najbolj pomembna razstava 25-letnice izhajanja Vestnika. Dobro se še spominjam njegovih prvih števil. Takrat smo bili v resnici lačni lastne

tiskane slovenske besede, čeprav so že nekaj let prej iz Sydneya prihajale "Misli". Vestnik je pričel z izdajanjem novic in poročil o klubskem delovanju ter dogajanju na splošno med Slovenci. Bil je dolga leta najpomembnejše društveno glasilo v Avstraliji. Razstava je pokazala časovno pregleden razvoj, lepa jubilejna številka Vestnika pa je še prav posebno poudarila to pomembno obletnico.

Vestnik so pravzaprav začeli izdajati takratni študentje (Peršič, Polajnar, Rome, Žerdoner in drugi) brez žurnalističnih izkušenj, pač pa z dobro voljo in požrtvovalnostjo. Po nekaj letih je prevzel uredništvo g. J. Kapušin, ki je dvignil Vestnik na zavidljivo višino, katere niso obdržali po njegovem odhodu. V zadnjih desetih letih je uredništvo iznova prevzel g. Peršič z razširjenim delovnim odborom, kar je ponovno dvignilo glasilo.

Pohvaliti je skrb za dober jezik in odpravljanje tiskarskega "škrata", kar je tukaj prav težavna zadeva. Vsak od nas je lahko vesel tega jubileja in se pridružujemo z željami, da bi Vestnik dočkal tudi petdesetletnico.

V zadnjem desetletju je bilo ustanovljeno nekaj novih slovenskih klubov. Povečana kulturna dejavnost se kaže tudi v šolstvu in radiu. Pravtako se je izboljšal in povečal slovenski etnični tisk. Nekatera slovenska društva so pričela izdajati glasila z eno- ali večmesečnimi presledki za svoje članstvo. Vzdržujejo se s prostovoljnim delom urednikov in dostikrat s podporo društvene blaganje. Šibka stran takih glasil je, da je navadno na ramenih enega ali dveh klubskih delavcev. Morda so razne lokalne kombinacije za skupno izdajo boljše rešitev. Zanimiv je tudi premik na večjo uporabo fotografij, nekaj pisanja v angleščini in uporabo telekov. Vse to je del problematike, ki utegne sčasoma vplivati na življenje in obstoj klubov zlasti glede avstralskih generacij slovenskih naseljencev. Poleg šolstva je tisk odločilne važnosti za ohranjanje slovenskega jezika in kulture.

Prvo in najstarejše mesečno slovensko versko in kulturno informativno glasilo so "Misli", ima z naročniki po vsej Avstraliji tudi največjo naklado. A tudi "Misli", ki deluje morda pod boljšimi pogoji (več dopisnikov) kot ostala glasila, niso brez težav.

Slovinci v Avstraliji nimamo svojega tednika. V Sydneyu sicer izhaja tedensko "Novo doba" (tabloid-28 strani), a ima samo eno slovensko stran, drugo je kombinacija v jezikih ostalih jugoslovanskih narodov.

Za informacijo dobivamo glasila iz Slovenije, zamejstva in zdomstva, vendar za našo notranjo rast je važno avstralsko slovensko etnično časopisje. Mislim, da pride takoj za šolstvom in se lahko dopolnjuje z njim.

Če se bere članke, ki niso komu kdaj všeč, se lahko obneje spotakne in napiše svoje. Dejstvo je, da slovensko izseljeništvu ni enotno; prevladujejo različni pogledi na razna vprašanja. Z dobro voljo večine je še vedno možna akcija v korist vsem. - Ne velja poslušati onih, ki pravijo, da morajo biti slovenski naseljenci enotni za vsako ceno, ker jih je tako malo. To je lahko demagoška in nedemokratična miselnost posameznikov ali peščice, ki poskušajo prevladovati nad večino.

Slomškovi nauki:

Preljubi očetje in matere, sreča ali nesreča prihodnjih dni v vaših rokah leži. To so vaši otroci. Kakor jih beste zredili, take čase bomo imeli, slabe ali dobre, vi pa krvavo šibo ali pa zlato krono.

Če hočeš otroke za sveto vero oživiti, moreš tudi ti za sveto vero goreti; saj se iz ledu ogenj ne ukreše.

Moli in delaj. Kdor se teh reči v mladosti prav nauči, ta svoj hišo na skalo pozida, vsi viharji sveta mu je ne bodo podrli.

Na slikarski razstavi je bilo okoli 90 izbranih del petnajstih slikarjev in petih mladincev s 16 deli. Letos smo videli znane slikarje iz prejšnjih razstav, pa tudi par novih. Nekaj je izrazitih krajinarjev, drugi slikajo figure, tihožitja, poleg zanimivih grafičnih študij. Nekaj je poklicnih slikarjev, drugi slikajo v prostem času poleg drugega poklica, nekateri samo za razvedrilo. Razstava je bila pregledna informacija o razvoju slikarstva med Slovenci v Melbournu. Posebne vrednosti je redno prirejanje. Tako vidimo pri dozorelih slikarjih utrjevanje ali eksperimentiranje, pri novincih razvijanje talenta in stremenje za svojstvenim umetniškim izrazom.

Zanimiva bi bila umetniško kritična ocena posameznih del glede na zamisel in stil, protislovje-ravnotežje-harmonijo barv, na predmet in prostor, estetiko in druge kriterije. Verjetno bi srečali podoben pojav kot ga imamo danes v književnosti, glasbi itn., ki v mnogem nasprotuje pojmovanju umetnosti prejšnjih generacij. Danes je vedno več oseb, ki slikajo za razvedrilo, kar jim lahko podeli občutek ustvarjalnosti, za ostalo jim ni mar.

Razstava ročnih del pa nas popelje v svet prejšnjih generacij in je nekaj nasprotnega z modernim vrednotenjem slikarstva. Domača ročna dela so tesno povezana z gmotnimi in duhovnimi potrebami prednikov. Značilnost te ljudske umetnosti je, da ohranja motive starejših rodov. Iz prtičev, pregrinjal, rjuh vidimo vezinsko tehniko ter značilno krašenje po starih vzorcih.

Dela niso bila na prodajo. Navadno imajo veliko čustveno vrednost in marsikatera babica podari potomcem v spomin kos, ki je bil nekdanj del poročne bale.

Učiteljci Dragica Gelt in Magda Pišotek sta uredili razstavo slik, risb, modelov in šolskih vaj učencev etnične šole. Vidi se, da slovenski učenci lepo napredujejo. Z učnimi pripomočki opremljen in vedro okrašen šolski prostor priča o trudu in vnemi učiteljic in učencev.

Taka razstava je posnemanja vreden primer in vzpodbuda mnogim. Ostalo pa je na Slovencih, da čitajo in podpirajo naš tisk, imajo na steni sliko slovenskega slikarja in pošiljajo otroke na učenje slovenskega jezika.

A.L.C.

NAŠE NABIRKE

BERNARDOVEMU TISKOVNEMU SKLADU:

\$17.- Anton Premrl; \$15.- Josip Rakušek; \$10.- Jožica in Stane Plaznik, Alojz Kerec; 8.- Louis Husarek; \$6.- Ivanka Bon; \$5.- Anna Šutej, Milan Brunčič, Marjan Korva, Kristina Radesich, N.N., Alojz Poklar, Cilka Aslanovič. Jožica Jurin, Vera Korosec, Ivan Damiš; \$4.- Jože Caf; \$3.- Jože Gorup; \$2.- Ivana Berginc, Marija Fijan, Olga Kovačič, Štefan Saule, Bojan Dubrovič, Bogomir Jesenko, Emil Pantner, Edvard Golja; \$1.- Ivanka Kuzmanovič, Alojz Markič, Karel Barber, Karla Twrdy.

NAŠIM POSINOVLJENIM MISIJONARJEM, TOGO, AFRIKA:

\$40.; Ivanka Bajt; \$30.- Družina A. Klekar.

SKLAD ZA VIETNAMSKE BEGUNCE:

\$10.- Jože Brožič (za lačne), ga. Josipovič;
\$5.- Viktorija Gajšek, Ivanka Študent (za lačne);
\$4.; N.N. (za lačne), Marija Dolenc.

ZA BARAGOV POSTOPEK:

\$3.- N.N.

ZA SLOMŠKOV POSTOPEK:

\$3.- N.N.

Dobrotnikom Bog povrni!



Sodražica — središče rešetarjev

F. GRIVŠKI:



V O Z N I K I P O V E S T

(15)

Obrazek mu je bil starikav, le žive, črne oči so se bliskale v njem. Za svoja leta je bil priden in neverjetno uporabljen; suhljad je nabiral po gmajni, očetu je nosil kosilo v jame, krmil je zajčke in tudi golobnjak so mu naredili, da bo golobe dobil, kadar bodo pri Petrovih zvalili.

«Nejček, greš po cigarete?»

«Grem!» in že je odhitel in posnemal avto, da bi čimprej prišel nazaj.

«Materine oči ima,» so ugotavljali.

«Pa očetov nos!»

In spet so premleli vso zgodbo ter si oporekali, da je prišlo večkrat celo do prepira med njimi.

«Glavo stavim, da je polirjev!»

«Da jo izgubiš? Erno vprašaj!»

Samo enkrat so jo vprašali. Takrat so ji zažarele oči, vžgala jih je s pogledom in srepro treščila besedo:

«Nič ne veste!» Ob ognjišču v temni kuhinji se je nato zjokala. Od takrat je niso več izpraševali. Samo očetu je zaupala bridko skrivnost. Pri Ludviku je služila za natakarico. Polir jo je zasledoval. Kako je bilo, se ne spominja. Elza jo je napojila z likerjem, ki ga je plačal polir. Tisti Berto, ki je bil z inženirjem, je pred sodnijo priznal očetovstvo. Podkupil pa ga je z denarjem polir. O vsem drugem je molčala in vdano trpela, da se je zasmilila celo očetu. Fortunat je sicer molčal, toda v jezi je preklinjal polirja in mu grozil. Iz tega so sklepali, da nekaj ni v redu, dokazati pa nihče ni mogel in tudi če bi dokazal, bi mu ne verjeli: polir je postal vir vseh zločinov, ker je tako hotelo maščevanje, ki je rastlo v ljudeh iz dneva v dan.

Najhujše je vrelo v Fortunatu. Dobro je vedel, zakaj ga je polir vzel na delo, tudi to mu je bilo jasno, zakaj je ravno nje obdržal v jami, ko je vendar toliko drugih pognal na cesto. Da mu ni šlo za košček polente in za osramočeno mater z otrokom, bi pljunil polirju v obraz. Drzen je bil že itak z njim. Drugi delavci so se čudili Fortunatovi korajži. Uprl se je polirju kar javno in kadar sta bila sama, sta sikala drug v drugega kakor dva gada v pekočem soncu.



«Kaj za vrača imata ta dva med sabo?» so se vpraševali peskarji. Ujeli so nekaj besed in si mežikali z očmi.

«Recite, kar hočete: še pobila se bosta! Stari je razdražljiv, polir pa nesramen!»

Tiste večera so fantje vzdigovali pred ograjo orjaški kamen. Brezdelje in objestnost sta jih zmaličila. Kdo bo kamen dvignil više, za to je šlo. Napeli so mišice in hropeli. Šibkejši kamna sploh niso premaknili, močnejši so ga dvignili do kolen, nihče pa do prsi.

Nejček je prinesel tobak. Fantje so ga zavijali v papir. Po oženj so šli v hišo k ognjišču. Erna jim je ponudila veliko tlečo glavno. Kako da ni še Fortunata, so spraševali.

«Pa steci, Nejček, in poglej po očetu!»

Fantič je urno odletel in klical nazaj: «Mama, pa malo polentke. Lačen sem!» V resnici so bili vsi lačni. Premajhen kup polente se je hladil na lesenem krožniku.

«Vi jo vsaj imate», so tolažili fantje, «pri nas bomo kuhali otrobe!»

Po cesti je prišel Fortunat z Nejčkom. Sključen je bil in nenavadno molčeč. Zavil je v bajto, sedel k skledi in jedel. S srepimi očmi je štrlel v temačni kot. Erna ga je dobro poznala. Nekaj se mu je moralo pripetiti. Vsakokrat, kadar gloda v njem, je tak; najbolje je, da ga pusti v miru. Obrisal si je z roko sive brke, pokrtil zmečkani klobuk in stopil pred bajto. Sedel je na klop in opazoval fante, ki so spet poskušali dvigati kamen. Poleg njega je sedel Nejček in bingljaj z nogami.

Odzvonilo je v čast sv. Florijanu. Grapo je zapredla tema. Po ridah je brnel motor in zdiral pod bajto, kakor bi se bal noči in samotnih hiš, ki so se zavijale v noč.

Divje je pogledal na cesto, pljunil pred se, vtaknil roke v raztrgane hlačne žepe in se razkoračil.

«Za nič ste vsi! Napenjate se in stokate, pa nihče ne dvigne kamna. Počakajte, da vam pokažem.»

Pljunil je v roke in si zavihal prašne rokave. Fantje so se umaknili. Že večkrat jih je osramotil in dokazal, da je še moč v njem. Starec je dihnil iz sebe kar moči na globoko in se stresel. Z nogami je iskal močno stopinjo. Široko se je razkoračil in se pripognil nad kamen.

Zagrabil je kamen z obema rokama. Kri mu je zavrela v glavi in žile na čelu so se mu napele. Potegnil je ustne vase, zajel sapo in zastokal. Skozi srajco na hrbtu mu je udarila kri. Spustil je kamen na tla in zakrilil z rokami. Noge so se mu pošibile. Zapletel se je in zdrknil proti klopi. Sesedel se je in zajavkal? «O ti pošast! Boli me v hrbtu!»

Fantje so pritekli k njemu. Odpeli so mu srajco in jo slekli. Na rjavem, koščnem hrbtu je zevala dolga črna rana, podpluta s strjeno krvjo. Erna je namočila cunjo, da so mu spirali rano. Divje bolestno je gledala v ljudi.

«Kdo vas je, oče?» je vprašala hči. Nejček, ki je držal v roki okajeno lampo, je zaplakal.

«Kdo?» je počasi trgal iz sebe. «Kdo drugi kot hudič — tisti prokleti...» Naprej ni izgovoril. Vedeli so pa vsi,

Poklican

Kdaj
boš imel čas
in potrkal
na vrata,
za katerimi
se samota
polašča
človeka?

Kdaj
boš imel čas
in napisal
pismo,
ki si ga nekdo
drhteče želi?

Kdaj
boš imel čas
in zložil
obleko,
ki lahko
olepša in greje
uboge?

Kdaj
boš imel srce,
v katerega
sprejmeš
bedo in glad
nešteti,
da bi delil?

Nisi poklican,
da bi nastopal
pred UNO.
Tudi ne pooblaščen,
da bi nadziral
razvojno pomoč.
Poklican si,
da bi bil kristjan.
To je več!

Kdaj
boš dejal
Bogu:
tukaj sem!

Christa Peikert-Flaspöhler

“VESTNIK”. glasilo Slovenskega društva Melbourne, je obhajal svoj SREBRNI JUBILEJ. Petindvajset let je že res lepa doba, ki ima v izseljenstvu še močnejši in globlji pomen. Četrto stoletja tiskane besede ni malenkost: poleg lepih uspehov na narodnem polju govori tudi o izredni požrtvovalnosti in vztrajnosti sodelavcev, o brezplačnem delu in neizmerljivih trudih, da je glasilo ostalo pri življenju, se razvijalo in boljšalo.

“VESTNIKU” v srebru tudi MISLI iskreno čestitajo k lepemu jubileju ter mu želijo še veliko veliko let nesebičnega dela za ohranjanje slovenske besede v Avstraliji.

Urednik in upravnik



Jesen

ko ga je mislil. Hoteli so mu obvezati rano, pa ni pustil. Oblekel si je okrvavljeno srajco in zavil v bajto.

«Lahko noč!»

Za njim je jokal Nejček, noseč v roki medlo luč. V fantih je zavrelo. «Zdaj smo si na jasnem, Erna!» Vrgla je vstran krvavo cunjo in izginila molče skozi vrata. Nad lubnico sta se sklanjala hči in otrok. Stari je ležal na strani, pa ni stokal. «Bo že bolje!» je tolažil oba. «Saj mu bom plačal, krvavo mu bom plačal! Zaradi vaju sva se udarila v jami! Nisem videl, zato nisem zadel. Bóm pa vdručil! Pri moji veri, da bom!»

*

Na hrastih v gmajni je skovikala sova. Po zajedenih grapah se je plazila črna noč. Črni oblaki so se zbirali nad gorami k posvetovanju. Veter je preganjal soparico, ki je puhtela iz ožganih tal. Pripravljala se je nevihta.

V peščenem hribu, ki se je vzpenjal nad ridami, so zijale kot pošastne oči globoke jame. V njih so peskarji kopali pesek za cesto. Material so sejali skozi velike, poševno stoječe mreže. Velikanske kupe presejanega peska je nakladal in odvažal Ludvikov tovorni avto. Peščeni hrib so kupili vozniki na Gregorjev predlog. Ko so pa izgubili vožnjo in prišli ob denar, je pokupil od njih ves svet, tudi kamnolom pod goro, Ludvik, Rajši bi prodali gmajno vragu kakor prešernemu tekmeču, toda sila je butala ob vrata.

Pred jamami so drobili kamenje trije kamnarji, med njimi stari Fortunat. Sedel je sam zase ob kamnitem kupu na enonožnem stolu in udarjal s kladivom, nasajenim na dolg ročaj. Delo ni bilo težko, pač pa dolgočasno in utrudljivo. Enakomerno je pelo kladivo po žarečem kamenju. Sonce je peklo, da je puhtelo iz grušča kakor iz peči. Fortunat sonca prav za prav ni videl, odkar je napol oslepel, samo čutil ga je, ko se mu je zajedalo v kožo in dražilo levo oko, ki je še edino, dasi megleno razlikovalo predmete. Na golem hribu je rastlo brinje, le ob cesti je bilo zasajenih par borov, ki so metali skromno senco za opoldanski počitek. Dolgo peskarji itak niso smeli počivati. Kakor pes se je zakadil med nje polir, ki je pridirjal na motorju, ter jih s psokami in grožnjami spodil zopet med kupe razbeljenega grušča. Fortunat se je opoldne splazil do bližnje peščene jame. V njej si je tipajoč zravnal kamenje, da je lahko sede pojužinal. Nato se je zleknil po tleh in zaspal v senci. Polir ga je iztaknil, osorno nahrulil in spodil iz jame. V jamo samo si pa ni upal stopiti, da ne bi zadel ob kole, s katerimi je bila jama podprta. Dogodilo se je že parkrat, da so podporniki odnehali in da sta kamenje in grušč zasula peskarje. Zadnje dni, odkar sta se udarila s Fortunatom, je pa še bolj pazil nase, ker je dobro vedel, da v starem gori maščevanje in da mu ni dosti do življenja. Samo zarenčal je pred jamo in naglo odšel.

(Dalje prih.)



P. Janez Tretjak O.F.M.,
32 Holden Street,
HINDMARSH, S.A. 5007
Telefon: (08) 46 5733

POMLAD se že krepko pozna pri nas v S.A. — vse je zeleno in v cvetju. Tako tudi življenje v našem občestvu. Vedno bolj spoznavamo drug drugega in vse postaja lažje. To budi upanje, da se bo nadaljevalo iz vseh strani prijetno sodelovanje, ki naj bi obrodilo vedno več novih sadov razumevanja in medsebojne pomoči.

Bogoslužni raspored pri nas

V cerkvi svete Družine je vsakdanja sveta maša ob sedmih zvečer. Ob nedeljah je maša ob 9.30 dopoldne, vsako tretjo nedeljo v mesecu pa tudi popoldne ob peti uri. Ob zapovedanih praznikih imamo samo večerno mašo ob sedmi uri.

Do spremembe večerne ure je prišlo predvsem zaradi tega, ker je bil prejšnji čas zlasti za starejše neprimeren. Udeležba je zdaj večja kot prej, ko smo imeli bolj pozno mašo.

V mesecu novembru bomo po sveti maši v naši cerkvi molili tudi del rožnega venca za vse naše pokojne. K tej pobožnosti vse lepo vabimo. Vsakdo ima nekoga izmed svojcev, ki je že med pokojnimi. Morda potrebuje tudi naših molitev. Samo z molitvijo mu lahko pomagamo.

Vsako petek je po sveti maši izpostavljeno Najsvetejšem. V polurnem češčenju skupaj molimo rožni venec in litanije Srca Jezusovega, ob osmi uri pa je blagoslov z Najsvetejšim. Jezus pravi: "Vsi, ki ste utrujeni in obteženi, pridite k meni!" V Njem bomo res našli mir in tolažbo.

Vsako prvo soboto v mesecu pa so po sveti maši litanije Matere božje, molitev za duhovniške in redovniške poklice, posvetitev brezmadežnemu Srcu Marijinemu in ob koncu tudi blagoslov v Najsvetejšim. Svet čuti pomanjkanje duhovnikov. Če bomo radi molili, nas bo Bog uslišal in poslal novih delavcev in glasnikov evangelija med vse narode.

Sveto spoved lahko opravite vsak dan pol ure pred sveto mašo (od 6:30 do 7 ure), ob nedeljah pa od 9 ure do 9:25. Vsak mesec enkrat - na drugo soboto v mesecu - pa imate v naši cerkvi priložnost opraviti spoved pri tujem spovedniku v angleškem ali hrvaškem jeziku.

Poroka

Dne 4. oktobra se je v farni cerkvi Kraljice angelov v Thebartonu poročila SUZAN PIRC, hčerka Gabrijela

in Pavle r. Maglica. Njen življenjski sopotnik bo KYM ADRIAN CLARK, po rodu Avstralec. Suzana je v isti cerkvi sprejela sveti krst, prvo sveto obhajilo in tudi sveto birmo - zdaj je pred njen oltar stopila še kot nevesta. Naše versko občestvo jima iz srca čestita in jima na novo življenjsko pot želi obilo božjega blagoslova.

Imeli smo B.B.Q.

Kljub slabemu vremenu je med udeleženci vladalo prijetno razpoloženje. Seveda se moramo za vse lepo zahvaliti našim organizatorjem in sodelavcem. Čistega dobička je bilo \$396.00 in s to vsoto smo poravnali dolg, ki je nastal pri polaganju novih tal v Domu počitka. Vsega dolga na hiši seveda še ni konec, upamo pa, da se bo z dobro voljo in pomočjo rojakov v S.A. vse postorilo.

Verouk

Vsak prvi in tretji četrtek v mesecu je verouk za tiste, ki so bili letos pri sveti birmi. Pričetek ob šestih zvečer.

Za prvoobhajance je pouk vsako drugo in četrto soboto v mesecu popoldne ob drugi uri. Ob treh na iste dneve pa je pouk za tiste otroke, ki so že bili pri prvem svetem obhajilu.

Mladina od trinajstega leta naprej ima priliko za verouk vsako drugo sredo v mesecu zvečer ob osmih. Vsi lepo vabljeni!

Duhovna obnova

Vsako zadnjo soboto v mesecu je duhovna obnova za starše in mladino nad osemnajst let starosti. Ta naša srečanja bodo pomagala staršem, da bodo lažje razumeli svoje otroke. V pomoč jim bodo pri vzgoji.

Danes imamo za vse veliko časa, le za duhovno življenje ga vedno primanjkuje. Vendar je potrebno, da zaustavimo vsa dela in vsaj eno urico na mesec razmišljamo o našem verskem življenju, o naših vsakdanjih družinskih dolžnostih. Duhovna obnova ima cilj, da si ob medsebojnem razgovoru pomagamo drug drugemu. Zato starši in mladina lepo vabljeni. Pričetek vsake duhovne obnove je ob sedmih zvečer z mašo.

Naši pokojni

Kmalu bo preteklo leto dni, odkar je Gospod življenja poklical k sebi ANTONA IVANČIČ-a. Dne 12. decembra lani se je vrnil zvečer z dela, ko ga je nenadoma zadel možganska kap. Pokopan je bil v Salisbury-ju, kjer je s svojo družino tudi živel. Pokojnik je bil rojen 17. julija 1932 v Golcu. Doma je zapustil brata, tu pa ženo, po rodu Grkinjo, in tri hčerke. Med adelaidskimi Slovenci je bil priljubljen, ker je bil mirnega značaja in vsakemu pripravljen pomagati. Naj počiva v božjem miru!

Tako smo se ga vsaj zdaj ob obletnici spomnili ob naši Matici mrtvih, v kateri še ni bilo njegovega imena.

Misijonska nedelja

Naš mladinski zbor je pod vodstvom g. Jožefa Šterbenca lepo prepeval in s svojimi pesmimi spomnil tudi na tiste, ke še ne poznajo Kristusa. Res smo lahko ponosni na našega pevovodjo, ki tako lepo vodi in uri mlada grla. Saj so ponos staršem in nam vsem.

P. JANEZ



POTROŠNIŠKO zapravljanje po svobodnih industrijskih deželah bi ne moglo dobiti boljše označbe, kot s temle stavkom: "Človek kupuje, česar ne potrebuje, z denarjem, ki ga nima, da bi imponiral tistemu, katerega ne mara." Stavke je povedal profesor Friedrich Dröge na letošnjem zborovanju pedagogov v Salzburgu, katerega se je udeležilo okrog 600 učiteljev, vzgojiteljev in voditeljic otroških vrtcev. Pa tudi nekaj drugih ugotovitev tega zborovanja je vredno omembe. Vrnitev k "pravi meri" našega potrošništva, ki je zahteva našega obstanka, je iz različnih vidikov obravnavalo kar osem predavanj. Industrijske dežele so sicer premagale materialno pomanjkanje, zato pa danes trpijo drugo pomanjkanje: pomanjkanje zanesljivosti in zvestobe, kakor tudi pomanjkanje moči, da bi se trudili za trajnejši odnos do sočloveka. Tako so ugotavljali predavatelji in opozarjali, da svet čudno drvi v svojo lastno propast. . .

AVSTRALSKI časopisi so se 21. oktobra letos spet spomnili primera dvajsetletnega **Friderika Valenticha**, ki je na ta datum pred dvema letoma tako skrivnostno izginil. Kot pilot - po mnenju njegovih poklicnih prijateljev dovolj izkušen in zanesljiv - je v letalu Cessna letel iz Melbourne preko Bass Strait-a, morskega preliva med celino in Tasmanijo, na King Island. Nenadoma je kontroli zračnega prometa razburjeno sporočil, da ga zasleduje UFO - neznan leteči objekt ("leteči krožnik" pravimo navadno). Nato je bila z njim pretrgana vsaka zveza in kljub dolgem iskanju niso niti za njim niti za njegovim letalom našli nobenega sledu. Izvedenci državnega od-

delka za promet si še danes zamažajo glavo, da bi osvetlili skrivnostno izginitev. So Valenticha z letalom vred zasegla neznana bitja z drugega planeta? Če bi šlo zgolj za nesrečo - vsaj kak kos letala bi v doglednem času le našli v morju. Enako, če bi pilot namerno izginil, a vsa poizvedovanja o njegovem zasebnem življenju vsako rešitev v to smer odločno odklanjajo.

Friderikov oče Guido, tehnični risar pri GMH, je po resnih premislekih danes dodobra prepričan, da je njegovega sina ukradel UFO. "Razumem pa vse, ki v to dvomijo in bi radi na drug način rešili skrivnost," je nedavno izjavil novinarjem. Kakor ob prvi, se je tudi zdaj ob drugi obletnici dogodka odpravil na Cape Otway, da je počastil spomin na sina s celodnevno bedenjem ob pogledu na nebo nad morjem, kjer je izginil.

Po imenu sodeč bi bila družina Valentich zlahka slovenskega rodu, dasi se ne udeležuje pri melbournski slovenski etnični skupini.

POLJAKI so s svojo stavko dosegli tudi to, da so lahko v nedeljo 21. septembra prvič spremljali prenos nedeljske božje službe na radiu. Mašo so prenašali iz cerkve sv. Križa v Varšavi, kjer je pred 3000 verniki maševal varšavski pomožni škof Jerzy Modzelewski, pel pa je zbor varšavskih bogoslovcev. Stavkajoči delavci so namreč med svoje zahteve postavili tudi točko o tem, da mora imeti Cerkev odslej večji dostop do javnih družbenih občil. Zdjaj so verniki z zadovoljstvom videli, da so dosegli svojo pravico. Zlasti so bili te "odjuge" veseli bolniki, ki so priklenjeni na posteljo. — Le kdaj bo taka "odjuga" glede uporabe občil osrečila tudi slovenske vernike? Čas bi že bil, da "dobri odnosi" med Cerkvijo in državo tudi tu pokažejo vsaj skromen uspeh.

SOVJETI morajo imeti svobodni svet res za naiven, če mislijo, da bo verjel raznim samoobtožbam. Poročevalske agencije so namreč objavile vest, da je znani borec za človeške pravice in nedavno spet zaprti pravoslavni duhovnik o. Dudko imel javno samoobtožbo na moskovski televiziji. Dejal naj bi: "Zavedam se, da sem škodoval državi in Cerkvi. Preklicujem svoje prejšnje zadržanje. To, kar sem mislil, da je bil boj zoper brezbožce, je bil v resnici boj zoper sovjetsko oblast. Zaslepljen s sovražno propagando nisem videl tega, kar se v Sovjetski zvezi dela za blagor ljudstva."

Ubogi režim, ki v vsej svoji policijski moči za svojo oblast potrebuje takele izsiljene samoobtožbe!

CLEVELANDSKI slovenski časopis "Ameriška domovina" ima v svojih izdajah 3. in 5. septembra letos zanimiv članek izpod peresa novega urednika v Ameriki rojenega Rudolfa M. Susla, v katerem govori o političnosti glasila Slovenske izseljenske matice "Rodna gruda". Med drugim posebej omenja članek o knjigi Janeza Čučka "Sramota umira počasi", ki hoče čim bolj očrtniti slovensko politično emigracijo, obenem pa trdi, da te emigracije skoraj ni več. Saj res: le čemu se z lažmi zaletavati vanjo, če je že skoraj izdihnila? In to v prvi vrsti v Argentini, kjer se ji je Čuček dovolj približal, da je potem napisal knjigo. Pa kljub približanju ni znal

IMATE NAMEN POTOVATI?

Ivan Gregorich

(že od leta 1952 v Avstraliji na uslugo vsem, ki se odpravljajo na pot) bo uredil za Vas vse potrebno!

Čez dan:	Po urah:
72 Smith Street,	1044 Doncaster Rd.,
Collingwood, Vic. 3066	E. Doncaster, Vic. 9109
Tel. 419 2163 in 419 1584	Telefon: 842 1755

ali hotel videti resnice, vsega stvarnega narodnega in kulturnega dela, ki ga tam politična emigracija še vedno vrši. . .

Urednik Susel pri članku v "Rodni grudi" o obnovi clevelandskega kulturnega vrta ugotavlja, da so izpustili stavek, ki je bil o isti zadevi tiskan v ljubljanskem "Nedeljskem dnevniku", kjer so vandalizem v kulturnem vrtu naprtili — politični emigraciji. Je pač pisana tudi za ameriške izseljence, ki bi seveda odkrili neresnico obdolžitve.

Urednik Susel konča svoj članek z besedami: "Ni mogoče zanikati, da je Rodna gruda v mnogih ozirih pestra in zanimiva revija. Obenem je pa neposredno glasilo slovenske komunistične vlade in kot tako služi ciljem te vlade. Tudi tega ni mogoče zanikati, ampak javno povedati tistim, ki o vsem tem nimajo pojma in tudi tistim, ki o tem nočejo imeti pojma."

Priseljence teh dveh vrst imamo žal tudi v Avstraliji.

DOSLEJ ni nič pomagalo, da bi sovražnostim med Irakom in Iranom napravili konec. Organizacija Združenih narodov ne ve, kako bi pogasila grmado, spričo iranskega fanatizma in oborožene reakcije. Tako teče vojna dalje, svet pa se trese za petrolej. Obe vojskujoči se državi sta namreč prenehali izvažati ta tako važni element, to pa že zdaj močno prizadeva države, ki so odvisne od njih dobave.

Le na koga naj se zanesemo v tej nori tekmi, če zares ni nikogar, ki bi ustavil sovražnosti dveh arabskih držav? . . .

ANGLEŠKA KRALJICA Elizabeta II. je 17. oktobra z možem Filipom in večjim spremstvom obiskala Vatikan. Med srečanjem s papežem Janezom Pavlom II. je izrazila zadovoljstvo, da se gibanje za zedinjenje vseh kristjanov krepi ter bo vsekakor prispevalo k edinosti in miru na stari celini. Vesela je tudi napredka v dialogu med katoličani in anglikanci, katerim je sama vrhovni verski poglavar v vsem Commonwealthu. Papež pa je govoril o krščanski zgodovini Velike Britanije, o kulturi in idealih svobode, ki vladajo na Otoku. Omenil je tudi veliki pomen angleškega jezika po vsem svetu in povedal, da ima namen leta 1982 priti na pastoralni obisk v Veliko Britanijo.

SVET je umolknil, zadeva Afganistan pa stoji kot so si jo sovjeti zamislili. Je nekaj govora o gverilski vojni,

Melbournskim Slovincem se priporoča
KAMNOSEŠKO PODJETJE

VIZZINI MEMORIALS

Verga Bros. Pty. Ltd.

9 TRAVALLA AVE., THOMASTOWN, VIC

Telefon: 359 5509.

doma: 470 4046 in 470 4095.

Nagrobne spomenike izvršujemo po dogovoru.

Garancija za vsako delo!

točnih novic pa ni. Ob vsem je Leonid Brežnjev izjavil med obiskom afganskega predsednika Babrak Kamala v Moskvi, da se ZSSR iz Afganistana ne bo umaknila. "Do konca bomo izpolnili naše obveznosti v Afganistanu," je pribil, najbrž do solz ganjen v svoji ljubljezni pomagati sosedom. Kakšna darežljivost ruskega medveda!

TRST je pričel polagoma propadati. Sedaj ima okoli 260.000 prebivalcev, od tega pa je kar 110.000 upokojencev. Kolikor je v njem še industrije, je zadnja leta zašla v brezizhodno krizo. Tudi ni več plodne kmetijske zemlje, ker so počasi vse zazidali. Vse razen rib mora Trst uvažati. V zadnjih desetletjih je razvil trgovino za trikrat tolikšno število prebivalstva kot šteje, to pa predvsem na račun kupcev iz Jugoslavije. Dotok teh kupcev se je znižal cene v Trstu pa tako narastle, da je danes priznana najdražje mesto v Italiji. V zadnjem času so se življenjski stroški zvišali za 25%, dočim je povprečje v Italiji le okoli 20%.

SLOVENSKO FILHARMONIJO, ki zdaj gostuje po ZDA, je res obiskala smola. V 43 dneh naj bi odigrali 35 koncertov, med njimi tudi koncert v znameniti Carnegie Hallu. Prav ta koncert pa je moral biti kljub polni dvorani odpovedan: avtobus je namreč pripeljal glasbila, ko se je občinstvo že slabe volje razšlo. Pravijo, da je krivda na šoferju. Zgražanje je bilo veliko, saj se je to zgodilo prvič v vseh devetdesetih letih obstoja te najslavnejše ameriške koncertne dvorane. Pa tudi prvič ljubljanski filharmoniji, ki je z blizu 300 let obstoja ena najstarejših na svetu, po kvaliteti pa ena najboljših južnoevropskih orkestrrov.

Za poslednji izkaz spoštovanja in časti

Funerals of Distinction Pty. Ltd.

A.F.D.A.

724 5408

17 Railway Parade, Fairfield, 2165

72 3093

Sydneyskim Slovincem v času žalovanja 24 ur dnevno na uslugo: v velikem Sydneyu, na deželi, v Canberri A.C.T., kakor tudi pri meddržavnih ali prekomorskih prevozih pokojnih.

KOTIČEK

POŠTA



naših mladih

ZLATI ČAS!

OJ ZLATI ČAS! OJ ZLATI ČAS!
JE V MLADIH LETIH SETEV,
BO V STARIH DOBRA ŽETEV,
ČE PRIDNI BODEMO,
NAM NIKDAR ŽAL NE BO.
OJ ZLATI ČAS! OJ ZLATI ČAS!

A. M. SLOMŠEK



DRAGI OTROCI!

Kar spet se bomo ustavili v Južni Avstraliji, saj prej dolgo ni bilo preveč glasu od tam. Tokrat gremo v Mt. Gambier, kjer je doraščala v MEZINČEVI družini SONJA MARIJA. Sonja je bila rojena v Penoli, stanovala pa je družina v gozdni naselbini Nangwarry, ki je imela takrat lepo število slovenskih družin. Oče je iz Klanca, mati pa iz Gorjanskega pri Komnu. Osnovno šolo je Sonja končala v Mater Christi College, nato Mt. Gambier High School. Vedno je želela postati učiteljica, zato je morala za nadaljevanje študija oditi v glavno mesto. Na Adelaide College of Arts and Education je štiri leta študirala ekonomijo in zemljepis ter letos prišla do srečnega zaključka: dne 12. aprila jo je čakala nagrada za pridnost: Diploma of Teaching in pa Bachelor of Education. Še predno je končala študije, so ji že ponudili službo v adelaidskem St. Aloysius College-u, kjer je lani prakticirala. Sonja je službo z veseljem sprejela in že poučuje.

Za slovensko šolo v Mt. Gambierju seveda ni bilo nikdar prilike, saj tam ni dovolj Slovencev. V teh manjših krajih vse zavisi od staršev in moram reči, da so se Mezinčevi vsa leta zelo trudili, da so v svoji družini ohranili slovenski jezik. Ko je lani Sonja z mlajšo sestro Lidijo prvič obiskala Slovenijo, nista imeli prav nobenih težav z govorom in sta se s sorodniki prav dobro razumeli. Tudi 16-letni brat David bo znal ceniti svoje znanje materinega jezika, ko bo v kratkem obiskal domovino

Dragi striček!

Prvič se oglašam v kotičku. Berem ga zelo rad, samo tako priden nisem bil, da bi se že prej oglasil.

Hodim v prvi razred High School - vsak dn se vozim z avtobusom v Traralgon. Slovensko pišem in berem, četudi nisem nikoli hodil v slovensko šolo. Naučila sta me tata in mama in doma tudi vedno govorimo slovensko. Kadar stara mama piše iz Melbourne, vsako pismo preberem.

Pozdravljam Tebe in vse slovenske otroke! - Janez Golja, 12 let, Newborough, Vic.

Dragi striček! - Tudi jaz se pridružujem bratcu in se prvič oglašam v kotičku. Povedati moram, da tudi jaz nimam težav brati in pisati po slovensko. Pri učenju nam veliko pomaga učbenik, ki nam ga je stara mama prinesla iz Melbourne.

Hodim v peti razred katoliške šole. Enkrat smo dobili za šolsko nalogo, naj napišemo pismo sorodnikom v materinem jeziku. Jaz sem ga napisala svoji botri v Melbourne in bila ga je posebno vesela, ker je bilo v slovensčini.

Tudi od mene vsi lepe pozdrave! - Mirica Golja, 10 let.

Zadovoljen sem, da so se enkrat tudi otroci iz Gippslanda ojunčili ter oglasili v kotičku. Pridni so. Na desni strani lahko berete še več o njih v poročilu iz Morwella. Vsem tudi moje čestitke! - Striček.



staršev. Dobil je namreč Scholarship za trimesečni obisk Nemčije kot najboljši študent nemškega jezika na šoli. Prve dneve v decembru bo odpotoval v Evropo s petintridesetimi drugimi študenti iz Avstralije in Nove Zelandije pod vodstvom Society for Australian-German Students Exchange. Seveda bo našel priliko, da skoči tudi v Slovenijo.

Ne le Sonji, vsem Mezinčevim otrokom čestitamo k lepim šolskim uspehom. Staršem pa tudi, saj vemo, da šola sama nudi samo del vzgoje. Najtežja in najvažnejša vzgoja se prične doma in tega so se pri Mezinčevih vedno zavedali.

MORWELL, Vic. - Od nas v Gippslandu ni rednih poročil, ker nas tukaj ni veliko Slovencev. A vseeno se kar pridno zbiramo vsaka dva meseca k slovenski maši. Letos v marcu pa smo nastopili tudi v povorki na Latrobe Festivalu. Nekaj se nas je ojunalo in smo v narodnih nošah lepo predstavili našo enično skupino. Želi smo precej zanimanja in mnogi so prvič slišali o Slovencih.

Dobro so se izkazali tudi naši otroci in so nam vsem v čast. Ko so razne šole 11. avgusta letos tekmovala na prireditvi "Latrobe Valley Eisteddfod Bible Reading", je Gordon Zidar iz Traralgona dosegel tretje mesto, Honorable Mention pa sta si zaslužili Marička Krušec iz Morwella in Mirica Golja iz Newborough. Vsi trije zaslužijo omembo v Mislih in seveda tudi naše čestitke! **Poročevalec.**

MELBOURNE, Vic. — Zadnjič smo objavili pismo iz Perth, v katerem nam je VINKO MOLAN sporočil žalostno vest o smrti žene Anice. Danes pa že tudi Vinka krije avstralska gruda. Dne 23. septembra je odšel za svojo drago ženo, katere odhod v večnost kar ni mogel preboleti. Gotovo je bila tudi žalost vzrok, da je leukemija hitro napredovala in predčasno končala Vinkovo življenje.

Pokojni Vinko je bil rojen 5. maja 1914 v vasi Mali Obrež, Dobova pri Brežicah. Z Anico r. Kežman se je poročil 1938 v Cerknici. Družina je živela na Štajerskem, bila preseljena od Nemcev, se po vojni vrnila na Notranjsko in začela spet iz nič, končno pa odšla preko meje v Francijo in leta 1958 dospela v Avstralijo. Že zadnjič je bilo poudarjeno Vinkovo delo v odboru melbournskega Slovenskega društva ter pri gradnji naše cerkve, za kar mu bodi Bog posebej plačnik. Naj počiva (v življenju počitka ni nikdar iskal!) v božjem miru, ostalim Molanovim pa iskreno sožalje! — **Urednik.**

PARK RIDGE, Qld. — Ob izgubi dragih staršev Anice in Vinka MOLAN bi se rada v svojem imenu in tudi v imenu mojih treh bratov preko glasila MISLI iz srca zahvalila vsem prijateljem in znancem za izrečena sožalja in prejete žalne karte. Vsem iskrena zahvala za molitve, številnim družinam in Slovenskemu društvu Melbourne pa tudi za poslano cvetje. Bog Vam vsem stotero povrni! — **Anica Cuderman z družino, Edvard, Vinko in Andrej z družino.**

Ta dodatek nima nič z gornjo zahvalo, čutim pa nekako dolžnost, da ga pripišem. Saj je tudi v Avstraliji nekaj Notranjcev, ki jim je cerkev znana in bi bili morda voljni pomagati.

Dobila sem namreč pismo najboljšje prijateljice iz mladih let, od Sv. Vida nad Cerknico (Žilce). Omenja, da so začeli popravljati cerkev, nimajo pa dovolj sredstev. Pravi, da bi morda kaki rojaki po svetu bili pripravljeni priskočiti na pomoč. Sama sem že oddala svoj dar v ta namen, vesela pa bi bila, če bi se še drugi Notranjci odzvali za to cerkvico in dobre ljudi okrog nje. Da so dobri, sem videla v Ognjišču; tako mala vasica, pa ima kar 34 "milijonarjev dobre". Dar lahko pošljete na MISLI, pa bo urednik že poskrbel, da pride



v prave roke. Pa oprostite, da nadlegujem s prošnjo, ki jih gotovo ne manjka. — **Anica Cuderman.**

PARK RIDGE, Qld. — Sicer bo gotovo p. Valerijan kaj napisal o pokojnem, pa vendar čutim dolžnost in spoštovanje, da pokojnega STANKA SEVERJA omenim tudi jaz. Stanko je bil dolga leta zvest član slovenske brisbanske skupnosti in tudi vseskozi zvest član našega društva "Planinka". Zlasti rad se je udeleževal društvenih prireditev. Redno je bil na društvenem "hribčku", če mu je le zdravje dopuščalo. Vsi smo ga imeli radi, ker je imel vedno za vsakega lepo besedo. Kritiziral ni rad, saj je vedel, da s kritiziranjem ni nič storjenega, pač pa se lahko še tisto zruši, kar stoji. Zato je pokojni Stanko rajši pohvalil in bodril pri delu za skupnost. Zares lepo število rojakov se je zbralo k pogrebni maši v Annerley, od koder smo spremili pokojnika k zadnjemu počitku na Mt. Gravatt. Vsi ga bomo pogrešali, saj smo izgubili iz svoje srede zavednega Slovencea.

Izrekamo sožalje ženi-vdovi Heleni in hčerki Jeleni, kakor tudi bratom in sestram v domovini ter bratoma Bernardu in Mirku v Sydneyu. — **Mirko Cuderman.**

Naprošen sem bil tudi, da posredujem sledečo zahvalo:

Iskreno se zahvaljujem Slovensko-avstralskemu brisbanskemu društvu "Planinka" in vsem prijateljem pokojnega moža za izrečeno sožalje ob izgubi moža in očeta Stanka SEVERJA. Iz srca hvala za tako številno udeležbo pri sveti maši in pogrebu. — **Helena Sever s hčerko.**

POTUJETE V RIM? — DOBRODOŠLI!

Hotel Bled

II. kat,

Via S. Croce in Gerusalemme, 40
00185 ROMA (ITALY), Tel. (06) 772 102

Sobe s kopalnico, radioaparatom, klimatsko kotrolo, Centralna lega. Prostor za parkiranje. Restavracija. Slovensko osebje.



1042—1044 Doncaster Road,
EAST DONCASTER, Vic. 3109
Telefon: 842 5666 (vse ure)

Z nasveti pri načrtovanju in pri urejevanju Vašega potovanja po Avstraliji ali preko morja (pri nabavi potnih listov, viz, raznih drugih dokumentov, finančnega posojila, zavarovanja, fotografij za potne liste . . .) Vam je na uslugo

Obiščite našo pisarno,
ki ima lastni prostor za parkiranje!

ERIC GREGORICH

GLEN IRIS, Vic. — Parkrat smo preko MISLI skušali najti sorodnika, sina moje sestre. IVAN ČAS je prišel v Avstralijo v mesecu februarju 1957. Sprva smo vedeli zanj, potem je izginila za njim sled. Ko smo ga iskali, smo zvedeli, da je bil večkrat v bolnišnici, naslove pa je prevečkrat menjal, da bi ga našli in razveselili njegovo mater z novico o sinu. Doma ne razumejo, kako velika je Avstralija in da v naši demokraciji ni legitimacij ter raznih prijav in odjav bivališča.

Končno pa se nam je nedavno le posrečilo, da smo preko sydneyse policije za sorodnikom našli sled. Žal je peljala — do groba. Ivan je umrl že dne 23. februarja 1978 za rakom na pljučih v Calvary Hospitalu, sydneyški okraj Kogarah. Njegov zadnji naslov je bil pri neki dobri družini Grezzo, okraj Chiswick, ki mu je v boleznih veliko pomagala in ga spravila v bolnišnico.

Pokojni Ivan je bil rojen v slovenski družini v Zagrebu dne 14. marca 1936. V Podvelki na Dravi zapuščal žalujče starše, sestro in dva brata. Naj počiva v miru božjem, uredništvo pa prosim, če bi ga vpisali v Matico mrtvih. **Marija Boelckey.**

CAMPBELLTOWN — Spet Vas nadlegujem z delom, kot da ga še nimate dovolj. Pa upam, da mi boste s potrpežljivostjo le ustregli in zopet objavili misijonske darove.

Za misijonarja p. Miha Drevenška v Zambiji imam

Se želite naučiti voziti avto?

ŠOFERSKI POUK

Vam z veseljem nudi

“FRANK'S AVTO ŠOLA”

32 THE BOULEVARD, FAIRFIELD WEST.

N.S.W., 2165

Telefon: 72 1583

zopet nekaj nabranega. P. Valerijan mi je poslal \$60.-, A.P. je dal \$30.-, Davorina Gustinčič in njeni učenci slovenskega pouka \$20.-, Franc Žokalj pa \$10.- in vsem se za darove iskreno zahvaljujem. Bog naj vsem bogato povrne — šlo bo za najpotrebnejše.

Iz svojega pa prilagam še za naročnino in tiskovni sklad. Ne bi rad ostal dolžan, še manj pa, da bi MISLI prenehale redno prihajati v našo družino.

Prisrčne slovenske pozdrave in še enkrat: lepa hvala!
— Alojz Poklar.

BELL PARK, VIC. — V imenu Slovenskega pevskega zbora Geelong bi se rad iskreno zahvalil organizatorjem DNEVA OSTARELIH pri verskem središču v Kew. Tudi mi smo zapeli nekaj domačih priljubljenih pesmi in z njimi razveselili zbrane ostarele rojake. Dobro vemo, da se vsakdo, ki je že preživel mlada leta, rad spominja mladosti. In kaj nas lepše povrne v preteklost, kod ravno naša ljudska pesem!

Posebej se moram zahvaliti članicam Društva sv. Eme, ki so poleg ostarelih tudi nas, ki smo prišli od daleč, lepo in dobro postregle. Reči moram, da so neutrudne in prijazne gospodinjice Baragove dvorane, saj so kar naprej nosile razne dobrote na mize. Upajmo, da bodo še mnogo mnogo let ostale zveste delavke našega ver-

MELBOURNSKI SLOVENC!

Kadar potrebujete

TAXI TRUCK

za selitev in podobno, se boste z **MAKSOM HARTMANOM** po domače pomenili za čas prevoza, delo pa bo opravljeno dobro in po konkurenčni ceni.

Kličite čez dan: 311 6366

RAPID TRANSPORT SERVICES PTY. LTD.

(vprašajte za Maksa Hartmana!)

Ob večernih urah kličite Maksovo številko doma: 850 4090

skega središča in jim želimo veliko uspehov v bodoče. S povezanostjo okrog naše cerkve in dvorane pod njo — obe tako lepo združujeta našo vero in kulturo — bomo ohranili narodno tradicijo tudi v prihodnosti. Bog daj še veliko tako lepih prireditelj in Bog daj, da bi se več viktorijskih Slovencev zavedalo, kaj nam versko in kulturno središče v Kew pomeni.

V imenu Slovenskega pevskega zbora Geelong vse toplo pozdravlja — **Vinko Jager**.

CARINA, QLD. — V juniju sem pozival, naj bi se odzvali in pisali v ZDA ter podprli prošnjo za Koširjevo poštno znamko. Naravno sem tudi sam pisal. Izenadilo me je, da mi je Postmaster-General, Mr. William F. Bolger, kaj hitro odgovoril z osebnim pismom. Prilagam p. ureduniku fotokopijo. Pismo omenja, da je izbor ameriških znamk v rokah posebnega odbora (Citizens's Stamp Advisory Committee). Ta odbor se je razgovarjal o predlogu Koširjeve znamke na svoji seji dne 6. junija letos, pa žal izdaje znamke ni sprejel. Kot omenja Postmaster-General v pismu dalje, je on zaprosil odbor za ponovni pretres predloga na prihodnji seji. Ostalim pismom s prošnjami bo dodal odboru tudi mojega avstralskega — in najbrž edinega s pete celine.

Tako nič preveč ne izgleda, da bo Košir dobil svojo ameriško spominsko znamko. Res bi jo zaslužil. No, pa že tudi vse to sedanje zanimanje zanj je nekaj vredno, četudi ne pride do znamke. — **Janez Primožič**.

Peter je dvignil denar na banki.

“Prosim, preštejte še sami, ” mu je dejal uradnik, ko mu je oddal za tisoč dolarjev papirnatega denarja.

Peter se je res spravil šteti. Preštel je polglasno do 687, potem pa zagrabil ves denar skupaj in ga vtaknil v žep.

“Kaj ne boste šteli dalje?” se začudi uradnik.

“Eh, če je bilo do tu vse v redu, bo menda tudi do konca, ” se odreže Peter in zapusti banko.

“Kaj so enosmerne ceste?”

“To so tiste ceste, na katerih se lahko zaletiš v drug avto samo od zadaj.”

SYDNEYSKI ROJAKI!

Iščete primerne prostore z domačo postrežbo za POROČNO GOSTIJO ali slično priliko?

V R.S.L. KLUBU,
Liverpool Road,
(blizu Milton St.N.)
ASHFIELD



LUDVIK IN FRANKA ŠEKLI

rada postrežeta skupini do 200 gostov.
Pokličite Ludvika na domu
od 7 do 8:30 zjutraj ali od 2:30 do 5 pop.!

Telefon: 799 3535

REŠITEV SEPTEMBRSKE KRIZANKE:

Vodoravno: 1. Tomo; 6. okrašeno; 12. kres; 13. moč; 14. rek; 15. Agata; 17. pota; 18. jarek; 19. ol; 20. dol; 22. Katoliška A(kcija); 23. ve; 24. par; 25. Mr.; 26. avtor; 29. Krka; 32. Darko; 33. rov; 34. S.O.S.; 35. deka; 37. apotekar; 39. vara. — **Navpično:** 1. tek; 2. mokro; 3. okret; 4. uš; 5. kočar; 7. reka; 8. as; 9. emajl; 10. noga; 11. (Janko) Mlakar; 16. tekma; 17. pleva; 19. ovadba; 20. da; 21. or; 24. proso; 27. Trsat; 28. okop; 29. (Janez Evangelist) Krek; 30. rokav; 31. kvara; 35. de; 36. ata; 38. t.l.

Rešitev so poslali: Sestre Slomškovega doma v Kew, Marija Špilar in Francka Anžin, Jana in Vika Gajšek, Vinko Jager, Majda Skubla, Maria Jakofčič, Milan Prešeren, Jože Grilj, Karla Twrdy, Lilija Čušin, Maria Oražem, Anton Sajn, Jojica in Stanko Plaznik, Anica Cuderman, Jožica Jurin in Edi Kordiš, Amalija Kucler in družina Drašček. — Žreb je izbral tokrat **Amalijo Kucler**.

INCOME TAX RETURNS

Skozi vse leto nudimo poklicne usluge pri Vaših raznih davčnih obveznostih in problemih.

MERCURY TAX SERVICE

518 SYDNEY ROAD, BRUNSWICK, VIC. 3056

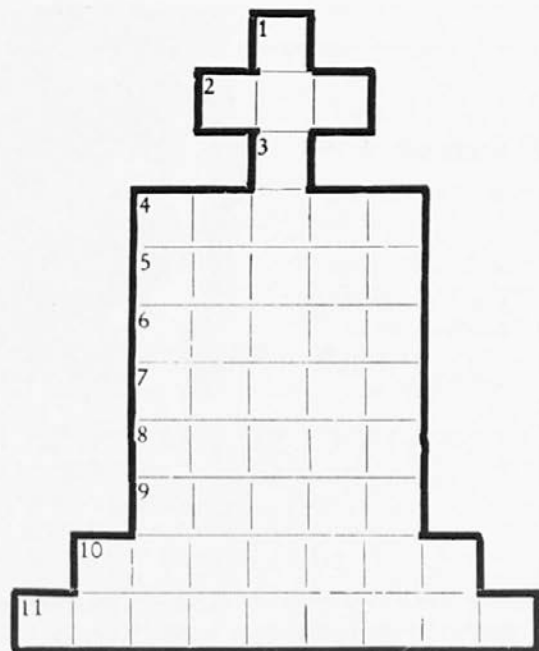
Telefon: 387 7055 (2 liniji)

Uradujemo:

čez teden od 9 do 5.30
in sobotah od 9 do 1 ure.

Lastnik podjetja:
STANKO PENČA

NO APPOINTMENTS NECESSARY



SPOMENIK

Za november poklanjamo bravcem za spremembo v izpolnitev tale "spomenik" namesto križanke. V kvadratu vstavi črke, ki ti dajo besede s sledečim pomenom:

1. ime "večnega mesta" se prične s to črko;
2. latinska beseda za "mir", dostikrat v simbolih na spomenikih grobov;
3. začetna črka prvega imena sedanjega papeža;
4. lovčev pripomoček, ki pa ni ne puška in ne past;
5. kultura, prosveta;
6. tujka za zlega duha, za poseobljeno zlobnost;
7. začimba vsakdanje uporabe;
8. nenadni dež, naliv;
9. na zunaj kažem svojo žalost;
10. nevidna meja med nebom in zemeljsko površino;
11. ko premine začasno, se prične večno.

Če si stavil v kvadrate pravilne črke oz. našel pravilne besede "spomenika", bereš v srednji vrsti kvadratov od zgoraj navzdol **novembrsko željo nas vseh**.

Rešitev pošljite na uredništvo do 29. novembra, ko bo žrebanje nagrajenca!

ČEZ ŠTIRIDESET, in kaj ??? "Life begins with forty," sem nekje slišal. Torej pozor! Sem osamljen Slovenec, ki želi spoznati Slovenko dobrega srca in dobro gospodinjico do okrog štiridesetih. Naj bo samska ali vdova, tudi lahko z enim ali dvema otrokoma. V poštev pridejo samo one z resnim namenom.

Vse drugo se pomenimo osebno, ko se srečamo. Pišite (in po možnosti priložite svojo sliko) na uredništvo MISLI pod šifro "SREČNA BODOČNOST".

Temu se smejejo doma . . .

- Direktor delavcu: "Če me podkupite z devizami, vam dam 27% popusta!"
- Kam jadramo? — To vam bom povedal, ko bom zvedel, odkod vleče veter.
- Direktor delavcu: "Oprosti, ker smo te pozabili povabiti na banket, ki smo ga včeraj priredili tebi na čast!"
- "Pozdravljen, Janez, od kdaj pa ti dojenčka prevažáš?" — "Veš, to je moj vnuček. V zobno ambulanto ga peljem." — "Zakaj pa v zobno ambulanto, saj vendar še nima zob?" — "Zato vendar, da bo prišel v pravem času na vrsto — do tedaj, ko jih bo imel . . ."
- Marsikdo ima prav samo zato, ker sedi v fotelju.
- Pri obrazložitvah zviševanja cen me navdušuje izredna domiselnost.
- Ob nenehnem zviševanju cen me vseeno veseli, da so tudi pogrebni stroški tako visoki, da sem pravzaprav prisiljen še naprej živeti.

"S čim si pa presenetil ženo za njen god?"
 "S šopkom cvetja."
 "To pa vendar ni bilo presenečenje."
 "Kako da ne? Mislila je namreč, da bo dobila krznen plašč . . ."

Opali

Ogleduješ po lepem darilu, zlasti morda pred obiskom domovine?

Oglesi se pri nas: imamo bogato izbiro BRUŠENIH OPALOV in DRAGIH KAMNOV, izdelujemo pa tudi ZLATNINO in SREBRNINO po lastnih načrtih ali Vaših željah.

Ko kupujete opale, drage kamne, zlatnino, zaročne in poročne prstane . . .

OBIŠČITE NAS!

Pomenili se bomo v slovenskem jeziku!

KOVAC'S GEMS & MINERALS

291-293 WATTLETREE ROAD,

EAST MALVERN (Melbourne), 3146

Telefon: 509 1611

Dr. J. KOCE, 72 Essex Rd., Surrey Hills, Vic. 3127 — Tel. 836 3862

(Najstarejši tudi po letih objavljanja oglasov v Mislih)

ČE HOČETE POTOVATI,

se z zaupanjem obrnite name. Imam v vseh večjih mestih Evrope in Amerike ne samo poslovne ampak tudi prijateljske zveze.

**TOUR WORLD INTERNATIONAL, 155 Collins Street,
Melbourne, 3000 — Tel. 63 4832, Consultant Dr. J. KOCE**

Melbournskim rojakom je na uslugo

ZOBNI TEHNIK — DENTAL TECHNICIAN

LUBI PIRNAT

18 WRIDGWAY AVE., BURWOOD, Vic.

Telefon: 288 4159

Izdelava umetnega zobovja in vsa popravila.

Full denture service and repairs.

Melbournski rojaki!

Želite morda kupiti po zmerni ceni
KOKOSI, ali zares SVEŽA JAJCA?

Oboje Vam nudi kokošja farma

Bruna in Alme SDRAULIG

(komaj miljo in pol od Slovenskega grčka
v Elthamu).

Research Warrandyte Road, RESEARCH

Telefon: 437-1868

Ste poravnali naročnino za MISLI???

Priporočam se Slovencem
vzhodnega dela velikega Melbourne
za vsakovrstna avtokleparska dela,
avtoobarvanje in podobno.

Popravljamo zasebno in za vse večje zavarovalnice.

A. V. MOTOR BODY REPAIRS

1/117 LEWIS RD., WANTIRNA SOUTH, 3152,

VIC. — Telefon delavnice 221 5536

TOWING SERVICE 24 ur dnevno

na telefonu 221 5757

ali pa doma — 232-4314

Rojak VOJKO VOUK

Urarsko in zlatarsko podjetje:

ALEXANDER WATCHMAKER & JEWELLER

31 The Centre, Seven Hills, N.S.W.

(nasproti postaje)

Telefon 622-1408

vam nudi 20% popusta na vsa popravila ur
in zlatnine (šest mesecev garancije) in 5% na
vse nakupe. Engraving imen brezplačno.

HANDMADE JEWELLERY

DESIGNED AND MADE

IN OUR OWN WORKROOM

Sydneyski rojaki, pridite in se sami prepričajte
o ugodnih pogojih.

Priporočata se

Edvard in Kristina ROBNIK

VIKTORIJSKIM SLOVENCEM



TOBIN BROTHERS
funeral directors

NA USLUGO V ČASU ZALOVANJA

North Melbourne 189 Boundary Road, 329 6144

Malvern 1382 High Street, 509 4720

Noble Park 505 Princes Highway, 546 7860

Frankston 232 Cranbourne Road, 781 2115

Mentone 93 2460



■ Kaj pa NAROČNINA?

SLOVENSKO-AVSTRALSKO DRUŠTVO CANBERRA Inc.

pozdravlja vse rojake
in bravce MISLI
s pristrčnim vabilom:
**KADAR SE MUDITE
V CANBERRI,
OBIŠČITE NAS!**

Vsem rojakom in njih prijateljem sporočamo: naš DOM, poznan pod imenom TRIGLAV, na Irving Street, PHILLIP (CANBERRA), A.C.T., je odprt gostom vsak dan (vključno sobot, nedelj in praznikov, razen velikega petka in večera božične vigilijs) od 11.45 a.m. do 11.45 ure p.m.

Nudimo različno vsakovrstno postrežbo in številne slovenske pijače.

Tudi Vam bo vselej kdo na razpolago za razne informacije o Canberri in okolici.

KADAR SE MUDITE V CANBERRI: DOBRODOŠLI V SLOVENSKEM DOMU!

Naša telefonska številka: (062) 82 1083.

SLOVENSKO MIZARSTVO

se priporoča melbournskim rojakom
za izdelavo kuhinjskih omar
in drugega pohištva
po zmerni ceni.

Telefon:
459 7275

FRANC ARNUS
76 Beverley Road,
ROSANNA, Vic.

E. Z. OFFICE MACHINES

Zastopnik podjetij Olympia in Adler strojev
se melbournskim Slovincem priporoča
za prodajo novih in starih pisalnih,
računskih in podobnih strojev vseh znamk.
Izvršujemo vse vrste popravil!

V zalogi imamo slovenske črke ČŠŽ, ki jih
Vaš pisalni stroj morda še nima.

EMIL ZAJC

9 Tennyson Ave., CLAYTON, Vic. 3169
Telefon: 544 8466

F. T. ADMINISTRATIVE SERVICES Pty. Ltd.
182 Norton Street, Leichhardt, N.S.W., 2040

TAX CONSULTANTS — INSURANCE BROKERS

Prevezemamo registracijo in popolno knjigovodstvo
vsakovrstnih podjetij in družb ter kontraktorjev,
kakor tudi posameznikov. Urejamo davčne obračune
("Income tax return"), rešujemo davčne
probleme in nudimo potrebne nasvete.

Posvetujte se z rojakom:
V. FERFOLJA,
J. M. THAME,
E. WEINBERG

Predstavljamo različna zavarovalna podjetja —
"Tariff Companies".

Nudimo vam zavarovanja: za življenje, za bolezen,
v nezgodah; zavarovanja nepremičnin itd.
(Workers' Compensation, Public Risk, Superannuation
scheme, Pension Funds.)

Telefon: SYDNEY 560 4766 in 560 4490